

NARODNI LIST

Ishaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljatve (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Schillerjeva cesta šte. 8.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K. za pol leta 2 K. za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 12 vinarjev ena petit vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

V nedeljo, 29. maja v Slovenjgradec! Kmetje! Obrtniki! Delavstvo!

Določiti imate naslednika Vašemu nepozabnemu poslancu, prerano umrlemu Vašemu zagovorniku Vinku Ježovniku! Zato prihitite v nedeljo, 29. t. m. ob 2. uri popoldne v **Narodni dom v Slovenjgradec**, kjer se vrši velik shod volilcev, na katerem se postavi kmečki kandidat za okraje Slov. Gradec-Marenberk-Šoštanj-Gornji Grad. Pokažite, da še živi v Vas svobodna kmečka misel ter odločna volja voliti po svojem prepričanju in ne od politikujoče duhovščine Vam nakomandirano osebo!

Pred nadomestnimi državno-zborskimi volitvami.

Zaupni sestanek v Velenju.

L. 1907 so se vršile v prvič državnozbornske volitve na temelju splošne in enake volilne pravice. Poprej, v časih sloge in miru med spodnještaj. Slovenci, smo stali pod previdno prikrito duhovniško komando — od l. 1907 pa odkrito. In moramo reči, da je boljše tako: kajti zadostovala so bora tri leta, da so spoznali tudi oni, ki so dvomili na naših besedah, kam vodi klerikalna politika. Doma v gospodarskem oziru največja depresija vsepovsod, draginja je narasla do neznosnosti, vinoreja se bori obupno za svoj obstanek, lesotrzecem so zaprte balkanske dežele; k vsemu temu so se pridružili sramotni politični neuspehi klerikalne večine v slovenskem zastopstvu v Gradcu in na Dunaju. Še nikoli ni bil pritisk nemške vlade in politike večji, nikoli ni nemštvo in renegatstvo drznejše dvigalo svojih glav na Sp. Štajersko ko baš sedaj, ko imamo klerikalce na krmilu. Kako se tudi ne bi nemštvo jačilo, če je ugleden nemški veleposestnik v Savin. dolini pred dobrima dvema mesecema ob priliki nekih občinskih volitev dejal: »Mi smo vendar tajno s klerikalci zvezani!« K političnim neuspehom na zunanost se pridružile razne nevesele prikazni na znotraj: klerikalci so upejali politiko nasilja, dobičkarije in demagogije; v njihovi politični voz se je vpreglo nekaj mož, ki so nekaj baje iz globokega prepričanja obsojali klerikalizem in pljuvali na iste »verske svetinje«, katere danes za denar in časti branijo. Množica je še za take prikazni slepa — saj živimo v naši dobi jako naglo in pozabimo danes, kar smo videli včeraj. Ali množi se število onih, ki spregledujejo in če smo izgubili iz na-

prednega tabora tuintam kak pleve, se množi število klenega in čistega zrnja.

V okraju, katerega je doslej zastopal nepozabni naš Vinko Ježovnik, se vrše v ponedeljek, dne 4. julija nadomestne državnozborn. volitve. Ježovnik je bil vzgled poštenega, za blagor svojega stanu in naroda vnetega moža, ni pa bil zgled političnega dobičkarja. Ježovnik je bil vtelesena misel kmečke neodvisnosti, politične samostojnosti — in načela naše stranke kakor njegov spomin so vodila 22. t. m. zaupnike na sestanku v Velenju, kjer se je sklenilo, da poseže Narodna stranka na vsak način v volilni boj.

Zaupni sestanek se je vršil v Ježovnikovi gostilni. Udeležili so se ga sami odlični strankini pristaši iz vseh okrajev volilnega okoliša. Oni, ki zaradi velike oddaljenosti in slabega vremena niso mogli priti, so pa naznanili svoje misli in želje pismeno. Sestanek je otvoril g. dež. posl. dr. Kukovec, omenjal njegovo važnost in kratko ter jedrnat razmotril vprašanja, ki so imela priti v poštev. Povdarjal je, da je ta sestanek priredil strankin izvrševalni odbor za to, da se poduči na licu mesta o mišljenju volilcev glede nadomestnih volitev. G. urednik Lesničar je podal kratek pregled najvažnejših zadev, ki so prišle v drž. zboru v razpravo od l. 1907 do letos. Konstatiral je, da klerikalci navzlic razmeroma lepemu številu svojih mandatov niso niti najmanjše spolnili svojih obljub, katere so dali v volilnem boju. Govorili so še gg. Iv. Verdnik, Pahernik, Vodušek, Košan, Jakob Vrečko, dr. Kukovec i. dr., na kar se je na podlagi pismenih in ustnenih izjav enoglasno sklenilo, da se postavi v tem okraju napreden kandidat. O osebi bode odločil shod volilcev, ki se vrši prihodnjo nedeljo, dne 29. maja v slovenjgraškem Narodnem domu.

Protestni shod na Polzeli.

Na Polzeli, 23. maja.

Nemški »Schulverein« je stegnil svoje zmajeve kremplje tudi tod sem, da okuži s svojim strupom i Savinsko dolino. Pravočasno smo izvedeli za njih nakane ter sklenili — združeni, brez razlike strank — skupno delati z vsemi močmi proti temu, da se ta napad na našo narodno lastnino in na naše najsvečejše svetinje ne izvrši. S tukajšnjim župnikom smo stopili v eno trdno vrsto, da razbijemo in uničimo v povelju, kar bi rodila vsenemška, židovsko-protestantska zmija. Strinjal se je župnik s tem, da pustimo vsako strankarstvo na strani in da združeni preženemo te pogubonosne sence, ki so jele strašiti pri nas. In tako smo določili, da skličemo — združeni — velik, vsesavinski protestni shod, ki naj bi bil nekaj stari slovenski tabor cele doline in to — **sporazumno — 29. t. m.** Poročalo se je na merodajne strani in priprave so bile v teku, da bi res mogočnost in mogočni jek tega shoda priril do src slehernega Slovenca in do ušes slehernega onih, ki tega jeka ne bi bili veseli. — Pa, mi smo delali in pripravljali za 29. t. m., a v Mariboru so proti volji združenih Polzelanov napovedali shod kar na svojo pest in na 22. t. m.

Shod se je vendar vršil ob veliki, za Polzelo res častni udeležbi domačih mož in žen, ki so z navdušenjem manifestirali za slovensko šolo ter z najodločnejšo protestno resolucijo soglasno zavrnilo ušivljivce ter jim mogočno zaklicali: roke proč od naših narodnih svetinj, roke proč od največjega našega zemlje, ker tuji ste tu in nimate pravice stegati svozaklada, naše dece, roke proč od naše slovenske jih krempljev po tem, kar ni vaše! Tod je slovenska zemlja, tod smo mi gospodarji! Živelimo brez vas preje srečno in zadovoljno, še srečnejše in mirneje pa v bodoče, če izginete nazaj tja, odkoder so vas poslali delat zgago, nemir in sejat narodnostni prepir.

Zašumelo je po dvorani: živel slovenska šola, proč s ponemčevalnico in schulvereinsko raznarodovalnico! Schulvereina ne maramo, ne njegove šole!

Živelimo zavedni kmeti! Polzela je bila, je, in ostane slovenska!

Iz političnega sveta.

Štajerski deželni zbor pred jesenjo ne bo sklican. Tako se poroča iz Gradca. Baje ne namerava vlada nobenega deželnega zbora pred jesenjo sklicati.

LISTEK.

Vse je v krvi.

Srbski spisal Sima Matavulj. — Poslovenil V. G. (Dalje.)

»Gospodu dr. Antoniju Š-iču, občinskemu zdravniku.

»Te dni vas je skupščina hrvatske čitalnice izbrala za predsednika in vi ste sprejeli predsedstvo. Vemo, da se vam s formalne strani tega ne sme zametiti, ker je društvo zakonito ustanovljeno in ker mu je vlada pravila potrdila, ali mi vemo zaupno tudi to-le: da se v društvu goji slogi raznih narodov, ki živijo v občini, protivni duh in dosledno za interese države pogubna misel.

»Radi tega je odločil občinski svet v današnji seji, da vas službeno pozove, da se ali odrečete predsedstvu hrvatske čitalnice, ali občinske službe.

»Vsekakor pa naznanite nemudoma pismeno.» Tu nastane burja v dvorani.

— To je podlo!... To je klevetanje in izzivanje!... Tožiti jih treba!... Ne, na drug način jim moramo pokazati zobe.

Toni je čakal, da se je hrup polegel in je na to rekel:

— Prosim vas, čujte sedaj moj odgovor, ki je seveda hrvatski:

»Občinski upravi.

»Ni res, da se v naši čitalnici goji slogi raznih narodov naše občine protivni duh, ampak v njej se goji hrvatski duh, protivni nepravničnemu tujskemu nasilju, osobito laži-italjanskemu.

»Ni res, da dela naše društvo kakorkoli proti

interesom države. To je nizkotno obrekovanje, za katero se bode laži-italjanski občinski svet zagovarjal pred sodiščem.

»Žali me misel, da bi bil zmožen se odreči svojih državljanskih pravic in patriotskih dolžnosti od straha, da ne izgubim mesta občinskega zdravnika. Ali »vsak meri hlače po sebi.«

»Ne odrekam se torej službe občinskega zdravnika, a ostajam predsednik čitalnice in smatram za veliko čast, da sem s tem odlikovan.«

Med poslušalci je zopet začelo valoviti samega veselja. Vzkliki »Živel dr. Antonij!« niso hoteli ponehati.

— To je torej nemudoma moj odgovor! Jutri bode naš sluga odnesel to pismo prav rano.

Krog njega se je zbrala gomila ljudi. Vsakdo mu je hotel stisniti roko.

— Imam predlog, prosim, poslušajte ga, saj je kratek! pravi mlad profesor.

— Čujemo! poslušamo!

— Čujte! To je prvi javni nesramni napad na naše društvo, a odbili smo ga častno, oziroma naš predsednik. Sicer pa dolgujemo mnogo svojemu mlademu predsedniku in jaz predlagam, da se jutri zvečer vrši tu pojedina njemu na čast. To bode ob enem pokazalo protivnikom, da nas bodo njihovi napadi našli vedno složne in pripravljene. Ga sprejmete?

— Da, se sprejme!... Živel!... Živel predsednik!...

Drugi dan je tiste ure sedel Toni na čelu dolge mize. Na levi strani mu je bila Jelica, na desni njena mati, a do konca stopetdeset odličnih meščanov in gospa. Ko je prišel čas za zdravico, si je natočil Toni malo čašo, vstal in izpregovoril:

— Gospoda, jaz nisem zgovoren, ali ko bi tudi bil, ne bi mogel vsega dopovedati, kar čutim. Izrazil bom to na drug način. Vsi veste, da jaz še nikoli nisem okusil vina. To je prvo, ki ga bom izpil in pijem ga s klicem: da živi naš narod!...

Iz vseh grl se je burno odzvalo: Živel!, ali v istem trenutku se je začelo pod okni žvižganje, rjovenje, lajanje in vsakovrstni grdi kliči.

— Morte agli Slavi!... Abasso la Croazia!... Viva l'Ungheria, viva, eljen! (Smrt Slovanom! Naj pogine Hrvatska! Živela Ogerska, viva, eljen!...)

Mladenci so zleteli na ulico, kjer so jih obsuli s kamenjem, ali v rokah nekaj napadenih mladih ljudi so se zasvetili noži, bodala in ... prelila se je človeška kri...

In zopet je poteklo nekaj let.

Reko so nazvali »madjarsko primorje«. Na Reki se je utrdila madjarska uprava, začeli so odpirati madjarske početne in srednje šole in povsod so na javnih poslopih namestili nad italjanskimi napisi tudi madjarske.

To se je zgodilo kar tako čez noč.

Nekega jesenskega dneva je brzel vlak skozi dež in veter od Karlovca proti Primorju. Često se dogaja, da ta železnica ne privede niti jednega potnika na Reko, a takrat jih je izstopilo nekoliko iz tretjega razreda, iz drugega pa le eden.

Bil je visok, kostnat, hrapavega lica in se je napotil hitrih korakov k veliki kavarni kraj morja, ki je oddaljena četrte ure od kolodvora. Gredoč je mrko gledal madjarske napise in vsakokrat se je zdrznil, če je zaslišal madjarski glas. Ko je prišel na obalo, se je še le imel čemu čuditi. Skoz vedrino je sijalo solnce in pripekalo kakor sredi plavža, a pred veliko

Iz državnega zbora. Poslanska zbornica je dne 18. t. m. v prvem čitanju sprejela vladno predlogo o novi veteranski postavi in jo izročil brambnemu odseku v pretres. Po tej vladni predlogi postanejo veteranci čisto erarična uredba. Ustanoviti se name-rava c. kr. veteranski kor, v katerem bi se združila vsa veteranska društva; ta bodo smela nositi na svoji zastavi državnega orla in veterani bodo lahko imeli bodala in sablje kakor vojaki. Odborniki društev bodo dobili kakor častniki in podčastniki pri-merne naslove. Tudi bodo smela društva imeti tro-bento in boben. V svrhu priprave za vojno bodo društva gojila telesne in strelne vaje s pomočjo dr-žavnih podpor. Tudi se bodo smeli veteranci pod gotovimi pogoji sprejemati v bolnišnice in jih bodo zdravili vojaški zdravniki. Olajšalo se bo članom tudi zavarovanje proti bolezni in pa glede pogreb-nih stroškov. Ta veteranski kor bo podvržen domo-branskemu ministerstvu. Če bo obveljala ta postava, ne bodo smela obstajati veteranska društva izven tega kora.

V proračunskem odseku se je poslanec dr. Ploj 18. t. m. zavzel za regulacijo Drave v ptujskem okr. in je zahteval takojšnje nadaljevanje in izvršitev za-početih del. Dalje je zahteval za Sp. Štajersko dr-žavno obrtno šolo. Poslanec Korošec pa je zahteval gradnjo ceste iz gornje Sav. Doline v Žel. Kaplo na Koroškem. — Odsek za premeno poslovnika je spre-jel predlog dr. Šusteršiča, naj se ne sprejme vladni načrt, ampak naj se izdela novi. — V poslanski zbor-nici se nadaljuje razprava o proračunu. — V pro-računskem odseku se je s 24 glasovi Slovanov proti 17 nemškimi glasovom sprejel predlog češkega posl. dr. Kramára, naj se pri letošnjem ljudskem štetju v tozadevne pole pri vsaki osebi poleg o b č e v a l n e g a jezika zapiše tudi njen m a t e r i n s k i jezik in naj se izdajo stroga naročila, da se tozadevno na ni-kogar ne bo uplivalo. Če se bo to pravično izvedlo, bomo vendar enkrat tudi uradno vsaj prilično mogli doznati pravo število Slovencev.

Angleškega kralja Edvarda VII. so 20. t. m. ob velikanski udeležbi pokopali. 35.000 vojakov je mo-ralo vzdrževati red in vendar se je prigodilo na tiso-če nesreč. 51 vladarjev sveta se je udeležilo po-greba.

Pri volitvah v deželni zbor Bosne in Hercego-vine, ki so se vršile dne 18. t. m. v kmečkih občinah in 23. t. m. v mestih, so pri Hrvatih prinesle sijajno zmago nad nasilno klerikal. politiko nadškofa Štad-lerja, ki je bil učitelj ljubljanskega škofa Jegliča.

Hrvatski sabor je sprejel novo volilno postavo, s katero se bo pomnožilo število volilcev od okrog 50.000 na 220.000.

V Belgiji so se vršile minulo nedeljo volitve v parlament. Volilo se je novo polovico poslancev, to je 85. Od teh je bilo doslej 50 klerikalcev, 23 liberal-cev in 12 socialstov. Sedaj je pa bilo izvoljenih 49 klerikalcev, 23 liberalcev in 13 socialstov. Klerikal-na večina v parlamentu, ki je doslej znašala 8 glasov, bo znašala odslej le 7. Klerikalci lezejo v Belgiji nav-zlic temu, da so celo državico popolnoma počrnil, stalno navzdol.

Beleške.

Repatica in klerikalna obstrukcija. Hndo-mušni slovenski kmet nas vpraša, če ni mogoče vplivala repatica na naše klerikalne junake v deželnem zboru v Gradcu, da so pometali puške v koruzo, češ udajmo se v voljo najvišjega ge-nerala Korošca ter ostanimo pokorni duhovščini in nemškemu nasilstvu. Udati se v voljo božjo, to je itak že od nekdanj najboljši recept klerika-lizma. Tako je n. pr. ista repatica l. 837. Leo-poldu I. povzročila tak strah pred smrtjo in za vladarsko žezlo, da je poklical duhovnike in ško-fe na pomoč. Svetovali so mu cerkve zidati, samo-stane ustanavljati ter se v voljo Najvišjega udati.

kavarno nad mizami je bilo razstrto platno, da so go-sti sedeli v hladu. Slekli so suknjo, se osamljeno vse-del in vprašal natakarija po nekom.

— Sedaj bode prišel. Čudim se, da ga že ni tu, ker je izmed najzgodnejših gostov po obedu.

Ni minilo dolgo, pa je posedlo nekaj oficirjev, več uradnikov in dva, trije židovski trgovci in kma-lu so zaščebetali po živahni južni šegi.

V tem pride zarudel človek, goste črne brade, precej trebušast, se vsede in vdari hudo s palico po mramorjeni plošči. To je izzvalo hihitanje med gosti, a ta jih pogleda zakravljenih oči, jim obrne hrbet in razpoloži noge po drugem stolu. Sluga mu je pri-nesel kave, steklenico konjaka in časniki.

— Na zdravje! reče italijanski žid, obračajoč se k svoji družbi. Najboljši lek proti nekaterim bole-znim je dober konjak.

— Naravno! dodane drugi. Samo zdravniki se ne strinjajo v dozah.

— Kaj dozah; po steklenicah se mora piti! po-vzame zopet prvi.

— A najboljši lek proti čifutom je to! reče ru-dečkar in dvigne palico, ne da bi se ozrl.

— To, to — ponovi pijani gost, ko je dolgo ča-kal, če bodo židi kaj odgovorili. A ti so molčali in s strahom odšli. (Konec pride.)

Sama . . .

Spisala L. J.

Naslonila se je na okno in vdihovala opojen majski vzduh ter strmela nemo, nepremično v kra-

Repatica je izginila, svet pa je ostal cel. Naši na-ročniki, ki nam še niso poslali naročnine, ker so mi-slili, da s propadom sveta itak prenehajo vse njihove obveznosti, naj nam pošljejo zdaj naročnino čim prej, ker zemlja je ostala, kakoršna je bila prej, in ž njo tudi naš list.

Kako pišejo klerikalni listi o učiteljstvu. Nabrali smo iz zadnje številke »Straže« sledeči duhteč šo-pek psovka na naslov učiteljstva: korumpirana masa egoističnega liberalnega učiteljstva, umazani izda-jalci, liberalna banda, samopašno in samogoltno učiteljstvo, brezvestni izkoriščevalci, mlečnozobi li-beralni učiteljski pobje, kilavi frakarji, liberalna tol-pa, ki se ponuja kakor propala ženska nemškemu frajzinu (Im Hause des Gehängten darf man nicht vom Strick sprechen, kmečka zveza! Op. uredn.) itd. Prosimo, tako pišejo klerikalni duhovniki in profe-sorji. In s takimi izrazi se — brani pri nas sveta vera ter slovenske narodne svetinje! Mislimo, da bode klerikalne kmete sram svojih voditeljev!

Pozor, trgovci! Poročali smo, da smejo biti trgovine odprte od 5. ure zjutraj do 9. ure zve-čer; to pa se ne računa tudi, da smejo biti med tem celim časom odprte, ampak sme znašati de-lavni čas samo največ 13 ur. Ako se torej trgo-vina odpre ob 5. uri zjutraj, sme biti odprta samo do 6. ure zvečer. Ako pa žeti kdo imeti trgovino odprto do 9. ure zvečer, tedaj sme odpreti še le ob 8. uri zjutraj. Čez 9. uro pa na noben način ne sme biti odprto.

Velika nevihta je v noči na 21. t. m. div-jala krog Weiza na Vzhodnem Štajerju. Utrgal se je oblak, reka Raba je silno narasla in v gorski soteski Raabklam, kjer zida tvrdka Bass veliko elektrarno, je odnesla barake, v katerih so spali delavci, večinoma Hrvati. Veliko delavcev je utonilo. Tvrdka Bass, ki pa je mnogo sama kriva, ker je premalo skrbela za varnost, ima škode krog 30 tisoč kron.

Bernjo na piščance bodo uvedli v okrajih Gornji-grad, Šoštanj Sloveinigradec in Marnberg. Vprašate, zakaj? No — po župniščih bode sedaj hodil kandidat Verstovšek in pa različni duhovniški agitatorji. Tre-ba jim bode postreči — in zakaj bi potrebnih piščan-cev ne dali kmetje, če se gre za njihov blagor?

Denarne pošiljave izseljencev v domovino. — Severnoamerikanski izseljeniški svet v New Yorku poroča, da pošljejo naseljenci v Severni Ameriki vsa ko leto krog 1,375 milijonov kron v staro domovino. Od teh gre: v Italijo 85 milj. dolarjev, v Avstrooger-sko 75 milijonov, v Rusijo 25 milj., v Nemčijo 15 mi-ljionov itd. Ti podatki seveda niso točni, ker se bavi s pošiljanjem denarja v staro domovino 2300 zaseb-nikov, ki niso podvrženi državnim kontrolam ter na ogromno škodo naseljencev špekulirajo z izročeni-mi jim denarji.

Iz politične službe. Prestavljen je okr. glavar Weiss pl. Schleussenburg iz Ptuj v Maribor; v Ptuj pride za glavarja okr. komisar dr. Eugen Neto-lizka.

Otroci, ne tečajte za mladimi ptiči! V sredo dne 18. t. m. popoldne je 16 letni viničarski sin Franc Brlič v Gornjem Dupleku hotel z nekega hrasta vzeti mlade vrane. Brlič je pa padel pri tem z drevesa in si strl levo roko. Svojo nepredvidnost obžaluje sedaj Brlič v bolnišnici.

Poletni tečaj za sadje- in vinorejo se vrši od 13. do 18. junija na deželni vino- in sadjerejski šoli v Mariboru.

Spremembe v sodni službi. Sodnik dr. Arnold Mally je prestavljen iz Slov. Bistrice v Ptuj, sodnik dr. F. Rakovec iz Maribora v Slov. Bistrico.

Nemški divjak. Dne 17. januarja t. l. se je sprehajala Treza Kocmut s svojo nečakinjo Suhač na hodniku bolnišnice usmiljenih bratov v Gradcu. Razgovarjali sta se slovenski. To ni bilo po volji

sno zvezdnato nebo.

Binkošti bodo jutri!

S kako radostjo se je odpravljala koleginja do-mov! Ni mogla pričakati trenutka, da se odpelje k ljublinim svojcem.

A ona? Moj Bog, kako je sama, sama v ti va-sici!

Zamislila se je v minulost. Ni bila njena pot po-sejana z rožicami, a vendar bi jo prehodila tako rada še enkrat, samo enkrat!

Bili so trije otroci. Najstarejši, Milan, je umrl v najlepši mladeniški dobi. Bil je edini up, jedino vese-lje očetovo. V njem je videl zrcalo svoje lepe mla-dosti. Ni mogel preboleti njegove smrti in v dobrem letu mu je sledil tudi on.

Odslej jim je šla trda. Pokojnina je bila še ne-znatna, šola pa je stala mnogo za njo in Miro. A mati je bila marljiva. Vsa dela je opravljala sama, vse, vse je naredila za svoji ljubljenci.

Ko je dovršila učiteljšče, je dobila službo v ti vasici. Bilo ji je spočetka, vajeni le na mestno živ-ljenje, zelo dolgočasno, privadila pa se je, vedoč, da čuva nad njo nevidno skrbno materino oko —

Slednje leto je tudi Mira dokončala učiteljšče. Na službo ni šla, ker se je še isto leto omožila.

Mati je prišla tedaj k nji. Tu sta živeli mirno in večje sreče si nista želeli.

Ko je prišla iz šole domov, pritisnila ji je vselej vroč poljub, poln ljubezni, poln otroške udanosti in spoštovanja, na uvelo lice, potem pa ji nežno gladila srebrno-bele lase. In hvaležna ji je bila mati za toli-ko ljubezen.

51 letnemu mesarju, pristnemu „Nemcu“ Hajeku. „Držite gobec“, je vpil ta surovež nad staro revo, „tukaj nimajo Slovenci ničesar opraviti!“ Stara Kocmut mu je odgovorila, da to nikogar nič ne briga kako ona govori s svojo sorodnico. Nemška surovina Hajek pa je na to Trezo Kocmut tako močno sunil na tla, da si je zlomila ramo. Suro-vež je bil obsojen vsled tega le na 150 K globe, oziroma 15 dni zapora, 100 K plačila za bolečine in 48 K za zgubo zaslužka ter v plačilo sodnih stroškov. Za tako surovost je to vse premalo! Značilno je, da imenuje „Grazer Tagblatt“ ta slučaj nemške surovosti „ein windischer Fall“. Ko bi kak Slovenec kaj takega napravil Nemcu, to bi vam bilo krika in vika po nemških časnikih o slovenski surovosti.

Varaždinske toplíce je obiskalo do 4. maj-nika 415 oseb. — Opozarjamo slovenske goste, da je skrajno neokusno navajati slovenska imena svojih domačih krajev v imeniku — hrvaških toplíc nemški.

Celjski okraj.

Gostovanje članov ljubljanskega gledališča v Celju. Dne 28., 29. in 31. majnika gostujejo člani ljubljanskega gledališča v Celju in sicer prirede dne 28. najboljše noviteto letošnje sezone »Sebastijan, veliki knez Georgijski«, dne 29. igro »Črni madež«, dne 31. pa pevski večer z jako raznovrstnim programom, na katerem je tudi igra »Brat Sokol«. Za danes opozar-jamo samo na to, da sodelujejo na vseh treh večerih najboljše moči ljubljanskega gledališča in da se nam torej nudi prilika, videti izvrstno uprizorjene naj-boljše igre. Vstopnice so že naprodaj v predprodaji v Zvezni trgovini v Celju in je dobro, si jih pravo-časno zasigurati. Več še pravočasno.

Ljudsko knjižnico v Sokolskem domu v Gaber-jih, ki je last kluba napr. akademikov, posetil je pre-treko nedeljo tisoči obiskovalec, ki je bil s primernim darilom obdarovan. Gotovo lep uspeh za knjižnico, ki posluje še le 1/2 leta! Knjižnica je odprta vsako ne-deljo predpoldne.

Sokolski zlet v Gaberje pri Celju. Kakor je naši javnosti že znano, se namerava letos vršiti slovesna otvoritev »Sokolskega Doma« v Gaberju pri Celju. Slavnosti bi se udeležila vsa slovenska sokolska društva po svojih odposlancih, a tudi češki, hrvaški in srbski gostje. Komaj se je začelo govoriti o tej slavnosti, je začelo glasilo celjskih »Nemcev« silovito hujskati proti tej slavnosti; pisalo je tako hujskajoče, da se je celo celjsko državno pravdnštvo čutilo pri-morano, enkrat zaradi tega list konfiscirati. Dosedan-ji dogodki kažejo, da v Celju še niso nikoli zakrivil in delali nemirov Slovenci temveč vedno različna nemška sodrga, deloma iz Celja, deloma iz Maribor-a in drugih zunanjih krajev, katero so poklicali celjski Nemci in jo za razbijanje celo plačevali. V včerajšnji seji proračunskega odseka je protestiral celjski državni poslanec Markhl proti nameravane-mu zletu, kateri da je za Nemce — izzivalen in da je nevarnost za uboge celjske Nemce zelo velika. Pro-simo naše poslance, da v istem odseku pojasnijo celo zadevo, osvetlijo dosedanje nemške nasilnosti v Celju in odločno povedo, da se vrši cela slavnost v okoliški občini, ki je popolnoma slovenska. Ako bi šlo tako daleč, potem bi morala prepovedati vlada tudi nemški turnverejski zlet v Celje dne 12. jun-i-ja, kajti v Celju obstoji znatna slovenska manjšina, katera se bode opravičeno čutila ogrožena na živ-ljenju in imetju kakor kažejo septemberski dogodki iz l. 1908. Poslanci naj tudi povedo, da se je delalo razburjenje doslej edino z nemške strani, s sloven-ske se je mirno, kratko in stvarno zavračalo nemške napade. Tudi absolutno ni res, da bi se celjsko me-

V tem času se je seznanila tudi z Vladom. Mati pa ni hotela pripustiti te zveze.

In zopet sta uživali neskaljeno srečo, a ne dol-go. Mati je hirala vedno bolj in neko noč ji je zatis-nila med nepopisnim jokom oči.

Oh, in od tedaj je tako sama, sama. Pač jo je prosil Vlado še enkrat ljubezni, a zavrnila ga je ob spominu na mater.

Kako neznosna je ta samota! Kako rada bi šla k sestri! Kako je žene včasih želja, se razjokati na njenih prsih, a ne more, ne more . . .

Prvi Božič po materini smrti je šla pač k nji. — Da, še celo z veseljem sta jo sprejela, ona in svaki. Kako rad jo je imel tudi mali Janko. Vedno je hotel biti pri nji in se igrati z njo. Ko pa je med pogovo-rom omenila, da bo prišla tudi o Veliki noči, o Bin-koštih, o velikih počitnicah, tedaj je zapazila na sva-kovem obrazu izraz nevolje in začutila je njegov srep pogled . . .

Niti poslovlila se ni, ampak bežala je kakor brez uma na kolodvor in se s prvim vlakom odpeljala nazaj.

In odslej je že minulo več let. Ne ve, kako se godi sestri. Le enkrat ji je pisala za god, a dobila ni odgovora, dasi je celo leto čakala s trepečim srcem nani . . .

Na vzhodu se je začelo žariti, zvezde so ugaša-le, vaški zvon pa se je veličastno oglasil, oznanjajoč Binkoštno nedeljo.

Še je slonela na oknu, solza za solzo ji je lila po bledem obličju, saj je tako sama, sama . . .

ščanstvo kot tako kakorkoli razburjalo zaradi sokolskega zleta; isto dobro ve, da živi od Slovencev in da poslednji še niso v Celju nikoli zakrivali kakih nasilnosti. Razburjanje povzroča le mala tolpa brezvestnih — večinoma renegetskih — hujskačev, kateri hočejo nemire izrabiti za se in svoje nečedne namene. **Mi zahtevamo odločno, da mora veljati za nas ista pravica kakor za Nemce:** ako smejo ti prirediti svojo telovadno slavnost v mestu z močno slovensko manjšino, jo smemo prirediti tudi Slovenci v popolnoma slovenski okoliški občini.

Imenovan je za namestniškega tajnika c. kr. komisar Ferdinand Zoffal v Celju.

Iz Laškega trga nam pišejo, da so videli repatiko iz Huma jako lepo. Izhajala je četrt na štiri in se je videla do 5. zjutraj. Bila je precej večja ko navadna zvezda, rep se je videl slabo. (Ali ni to kaka pomota? Op. ured.)

Čebelarstva podružnica za Celje in okolico priredi v nedeljo dne 29. maja ob 10. uri predpoldne pri g. Samcu v Arclinu pri Vojniku, popoldan ob 3. uri pa v Teharih v gospodinjiski šoli poučni shod. Predaval bode potovalni učitelj g. Jurančič. Vse čebelarje in tiste, kateri še hočejo postati, uljudno vabi odbor.

Iz Petrovč. Nabralo se je v nabiralniku CMD v gostilni Razboršek, po domače Štriker v Arji vasi K 8.20, pri Ježovniku (po dom. Šantelnu) v Petrovčah pa K 23. — Čast obema narodnima gostilnoma!

Iz Griž jamrajo zadnji čas klerikalci silno veliko o pokvarjenosti napredne mladine. Po krivdi dveh klerikalnih fantov je došlo do tega, da je eden izmed njih res skupil — dasi ne tako hudo kakor vpijejo klerikalci. Ampak kaj ne stori mlad človek v jezi, ako ga jeden drži, drugi pa z vozno ročico po glavi bije — in to za prazen nič in iz strankarskega sovraštva? V naših krogih se ni nikoli odobraval pretepavanja — če pa kdo pride v silobran, mu ne moremo preovedati, da bi se ne branil. Krivi so vsega skupaj čuki — ki nam ne dajo nikoli miru.

Iz Griž. I. M. p. d. Cigan se je baje v Žalcu pri g. Hodniku hvalil, da ima veliko denarja. Pravi, da je rekel nekemu svojemu sosеду, naj gre prašat, če še kaj vzamejo denarja v posojilnici, češ da je zvedel od Vervega, da jih niso hoteli, in da dvomi, če jih bodo od njega. No za hraste je že precej dobil, pa zdi se mi, da bo pri hiši tudi precej potreba, da ne bo samo ena lata na kozolcu nova. Hvalil se je tudi, kako je bilo pri volitvah, da je raje z ajmohtarji volil: tam sem »fejst« jedel in pil, pri napredni stranki pa ni nobeden nič dobil. Takih volilcev je po vseh občinah zadosti, da za sit želodec svoj glas oddajo.

Iz Zgornje Ponikve. Zbralo se je nekaj najbolj klerikalnih mož in so šli na okrajno glavarstvo naše ga g. nadučitelja tožit brez vsakega vzroka. G. glavar seveda nima slame v glavi, kakor ti štirje kilmovci, ter jih je zavrnil, da so šli čuki z dolgim nosom lačni iz Celja na ponočni lov. Gospoda nadučitelja v imenu vseh naprednih faranov prosimo: Nič se ne vstrašite nesramnih čukov, hvaležni smo vam, da s trudom vzgajate našo deco. Vam čukom pa kličemo s sv. Pavlom: Prišel bo Jezus, sodit klerikalce in naprednjake; naprednjaki bodo šli v nebeško kraljestvo, klerikalci pa bodo pahnjeni v peklenko brezno, kjer stari klerikalni čuk na tronu sedi. — **Naprednjak.**

Od Sv. Štefana blizu Šmarja se nam piše glede tamošnjih cerkvenih pevcev, da so taki, da bi boljše bilo za pobožnost ljudstva, ko bi ne peli! — Od istotam se nam poroča o naravnost neverjetnem postopanju financarjev. G. Planinšek si je dal napraviti za svojo tobakarno novo tablo z napisom: c. kr. tobakarna. Pa Vam je prišel financar in zahteval, da mora dati gor nemški napis. Ali gg. financarji res mislijo, da smo že v blaženem rajhu kje pri Berlinu? Sem radoveden, koliko tobaka več bo g. Planinšek prodal, če bo samo nemški napis. Prej manj. In tako postopanje s strani cesarskih organov naj bi še mi imenovali pravico?!

Sv. Vid pri Grobelnem. Naši ljubi klerikalni prijatelji so nam zadnjič v »Slov. Gosp.« nekaj predbacivali, da imamo naš napredni koledar napačno sestavljen. Čudimo se, da ga tako dobro poznate. Svojega poznate veliko manj, drugače se ne bi marsikatera Marijina devica pri nas in drugod včasih tako zaračunila. Za nas se vam ni treba bati, le glejte na svoje ljudi, da ne bodo (kakor vaš najzvestejši pristaš iz Mlač) na praznik med službo božjo blizu cerkve ščetinovec nalagali in jih mimo cerkve vozili. Menda tudi njegov zvezarski koledar ni čisto »štimal«. Ljube duše, še veliko vam imamo povedati. Pa saj se še vidimo. Do svidenja! — **Severin Mlača.**

Iz gornjegrajskega okraja. Tukaj se že več časa klati neki tujec. Pravi, da dela v prid rajhenburške cerkve, ki je ni najbrže še nikdar videl. Razpečava, kažoč lepo razpelo, mašno knjigo in rožni venec, proti 2 kronama are in povzetju 8 K po pošti od neke židovske tvrdke iz Dunaja poslan križ brez knjige in rožnega venca, ki ni vreden niti pet kron. — Savinčani poženite vsakega goljufivega agenta skozi vrata, kupujte in naročujte vaše potrebe pri slovenskih domačih trgovinah in ne boste opeharjeni.

Družbi sv. Cirila in Metoda je poslala rodbina Ručigaj iz Bočne pri Gornjemgradu 10 K mesto venca na grob pokojnega g. Dediča. Hvala!

Šmarski okrajni zastop se je sestavil dne 17. t. m. sledeče: načelnik dr. Jos. Georg, namestnik Franc Ferline; odborniki so gg. Jakob

Zdolšek (Šnc), Florjan Gajšek, Ivan Debelak, Jože Kregar, Jože Mlakar in Vekoslav Kranjc. Glasovi se niso cepili in vsi člani dosedanjega odbora so zopet izvoljeni. V okraju čakajo prevažne prometne, gospodarstvene in izobraževalne zadeve neodložljivo svoje rešitve in npamo, da se jim bode novi okrajni zastop z največjo marljivostjo posvetil.

+ **Valentin Južna.** Iz Št. Jurja ob Taboru smo dobili 22. t. m. žalostno novico, da je umrl eden najbolj zavednih, najbolj jeklenih naših somišljenikov, mož, ki si je pridobil za občino in za okraj neveljivih zaslug, Valentin Južna. Pred nekaj mesci se je težko udaril v nogo in ni več vstal. 22. t. m. ob pol 8. uri zjutraj mu je pretrgala smrt nit življenja. Bil je v 73 letu starosti, a še vedno čil in čvrst duševno in telesno. Bil je veleposestnik, najuglednejši mož cele občine, dolga leta neumorno delaven župan, ud okr. zastopa, vesten delavec za narodov gospodarski in kulturni napredek. Ko je l. 1907. razplamenel volilni bolj za savinski državnozborni mandat, je bil on, ki je prvi z krepko roko posegel v tek volilnega boja, dal inicijativo za shod neodvisnega kmečkega ljudstva v Žalcu, ki je postavil Robleka kandidatom; on je bil, ki je z vso odločnostjo vodil v svoji in sosednih občinah volilno agitacijo, ki je, dasi že globoko v letih, hodil od hiše do hiše navduševat volilce za kmečkega kandidata. On je bil, ki je razposlal na vse strani po Savinski dolini in celo v daljni Št. Jurij ob j. ž. vrle napredne kmečke agitatorje, in velik del takratnega sijajnega uspeha volilnega boja moramo pripisati na račun nezlomljivi odločnosti sedaj pokojnega moža. Njegova pridnost in gospodarska vednost in vestnost mu je pripomogla do lepega premoženja. Imel je edino hčerko, ki je omožena z g. L. Plavšakom, poštarjem v Št. Jurju ob Taboru, ki prevzema s tem gospodarsko in politično dedščino pokojnika. Počivaj v miru, vrli mož!

Dramlje. Gg. učitelje bi vprašali, če so že vposlali našemu fajmostru Ogrizeku izjave, ali hodijo v cerkev ali ne. Štirinajstnevni rok poteka in na poznejše izjave se ne bo oziralo. — **Mežnar.**

Dramlje. Splošna govorica je bila pri nas, predno je prišel k nam župnik Ogrizek, da se je v Črešnicah obnašal kakor kak »turški paša«. Da je to tudi pri nas resnica, evo nekaj znamenitih podatkov: Če zamudi kdo nekoliko njegovo »krasno« pridigo, v kateri spravi sv. poslednje olje s pasjim kontumacem v zvezo, takoj ga nahruji, da takega človeka ni nič prida. Ako kdo zakašlja, mu takoj zagrozi med pridigo: Bog-Te bode kaznoval, da boš nosil veliki »krof«; no, ko bi kaj bilo na tem resnice, bi Ogrizek imel že takega, da bi ga lahko kar na rame vrgel. Gospode učitelje seve ima najbolj v že'oden; vsako nedeljo jih ogloda do belih kosti. Zadnjo nedeljo je vzel na muho »onega« iz Savinske doline, kateri je baje hotel tam bralno društvo ustanoviti; škoda, da ni bil osebno tukaj, bi vsaj vedel, kako se mu še bode kaj godilo. — V zadnjem času si je stavil nalogo, da po sv. maši čaka zunaj ljudi; ob taki priliki je nekemu posestniku, katerega menda k svojim prišteva, zažugal, da ne sme pri »liberalnem« trgovcu kupiti železa, ampak pri klerikalnem. No pa tu se je mož vrezal; mož mu odločno pove, da to njemu ni nič mar, on kupi, kjer boče. Zdaj pa naj še kdo reče, da ni to turški paša. Pa mi ga bodemo že še seznanili nekoliko z običaji Kitajcev, ako ne bo de miroval. Zadnje čase smo ga pustili v miru, ker smo se nadjali, da se ga usmili Halleyev komet, če pa ne bo dal miru, bomo pa res začeli rabiti radikalna zdravila. Adijo!

Sv. Štefan blizu Šmarja. Kako priljubljen in čativreden je »Nar. List«, se lahko vidi iz tega, da ga gg. duhovniki porabljajo za nedeljske in prazniške pridige. Potem se še pa naj reče, da je to pohujšljiv list. Mi ne bomo z našimi dopisi nikogar pohujšali, ker to, kar smo do danes poročali, je do pičice resnično in to tudi, ako treba, lahko dokažemo. Pohujšali pa se bodo tisti, kateri dopise, kateri so objavljani v »N. L.«, čisto po svoje zavijajo. Drameljskemu župniku Ogrizeku, kateri je že tako zelo razupit razpornik, bi pa svetovali, naj se rajši ob sobotah nekaj pridige naštudira, da bo v nedeljo zjutraj kaj drugega iz sv. pisma vedel povedati, ne pa razlagati ljudem samo »Nar. Dnevnik« in »Nar. List«. Zdaj pa pogledjte, g. urednik, ali niso taki gg. kakor otroci, kateri v šolo hodijo in vpijejo: »tožni mož, tožni mož, kupi si pipčka za en groš!« Hvala Bogu, pri nas imamo pa čisto drugečnega g. župnika. Naš č. gosp. župnik nam pa le sv. evangelij razlagajo, zato je pa tudi cerkev vsakokrat prenapolnjena. Pri vas, gosp. Ogrizek je pa evangelij »Nar. List«, sv. pismo pa »N. Dnevnik«. Sicer pa Črešničani so lahko zadovoljni, da so se vas odkrižali, zato pa pravijo tudi stare vaške tercijalke: takega duhovnika reši nas, o gospod. Toraj ne pišejo gg. dopisovalci zastoj čez vas, Ogrizek! Tudi ubogi ljudje povejo, kako ljubezen imate do njih. Svarim vas tudi, da drugokrat razlagajte rajši Kristusov nauk, sv. Štefanske dopise pa vam ni treba razlagati, imate tudi dosti smeti med vašimi pristaši. Še enkrat, takih hujskačev reši nas, o gospod!

Iz Št. Pavla pri Preboldu. Za novi šolski zastavi, (prejšnji je uničil požar) je nabral neumorni nabiralec gosp. Vidic, nadučitelj v p. od velecejenjih gosp. in gospodov: Mihael Plešnik, župnik, Št. Pavel 10 K, Vidic Josip, naduč. v p.

10 K, Norb. in Ana Zanier 20 K istotam, Oton Vidic, c. kr. sodnik, Celje 10 K, Fischer, župnik, Mozirje 10 K, dr. Fran Vidic, c. kr. drž. uradnik, Dunaj 10 K, Ant. Petriček, naduč., Žalec 3 K, Jernej Vurkelc, župnik, Dobje 20 K, Fr. Roblek, drž. poslanec 10 K, Ant. Maloprov, pivarnar, Celje 5 K, Karl Petriček, ekonom, Celje 4 K, Ivan Petriček, c. kr. žel. nadzornik, Ratka 5 K, Ivan Zotter, naduč., Gomilsko 5 K, Ivan Jakša, velepos., Loka 10 K, Marija Fazarinc, pos., Ostrožno 8 K, Matija Randl, prošt, Dobrlavas 15 K, Jožefa Arnšek, Trst 10 K, Ivan Stenovec, c. kr. žel. pristav, Velenje 10 K, Pavla Böhny, Št. Pavel 3 K, Amalija Fajdiga, Trst 10 K, Fani Haller, trg. pom., Radeče 10 K, Marg. Langer, gost., Radeče 3 K, Mar. Cerovšek, pos., Šoštanj 5 K, Ant. Rajšter, hotel., Šoštanj 5 K, Mihael Randl, c. kr. major, Belovar 15 K, Ema Lakner, hotel., Opatija 10 K, Rud. Vasle, Št. Pavel 10 K, Alb. Zotter, zasebnica, Gomilsko 5 K, Neža Vurkelc, gosp., Dobje 10 K, Andrej Marinc, Št. Pavel 4 K, Angela Agnola, trgov., Ljubljana 20 K, Julija Večenina, Trst 10 K. Iskrena zahvala blagim darovateljem, posebno še gosp. Vidicu, ki je že drugo pot nabral potrebno svoto za nabavo zastav in milostivej gospe dr. Vidičevi na Dunaju za brezplačno oskrbo in zgotavljanje zastav.

Iz Celja. V noči od 20. na 21. so neki nepridipravi ukradli raz zida gostilne Pleterski na Bregu tablo z napisom »Bralno društvo na Bregu« ter pri tem razbili gostilničarju tudi eno okno. Uzmoviči naj nikari ne mislijo, da bode radi tega oškodovano društvo nehalo delovati, še bolje se bode podvizalo in napredovalo. Sicer je hiša zastražena, a kaj to pomaga, ko pa imajo nekateri celo noč čas pohajkovati drugim škodo delati.

Bralno društvo na Bregu pri Celju priredi v nedeljo, dne 5. junija zabavni večer. Na vspeodu je enodejanka Bratranec, kupleti in godba. Opozarjamo sosednja društva na to prireditve ter jih prosimo, da se ozirajo na ta dan.

Poročil se je v Gradcu zdrav. dr. Fr. Premschak v Celju z gospdč. Malvino Kranjc, notarjevo hčerko iz Šmarja pri Jelšah.

Duhovniška vest. Sedaj potrjuje celo »Slovenec« — s kislim obrazom sicer — da je šel bivši kaplan v Ljubnem, g. Šiler s svojo ljubico v Ameriko. — Pater Anzelm, o katerem je bilo tudi veliko govora in ki je bil v moziški okolici glavna opora kmečke zveze, jo je že popihal pred njim; zapustil je dva otroka. Oba napišeta sedaj lahko za »Stražo« zanimive razprave o duhovniški — morali.

Toča je v soboto po noči precej pobila tremarsko okolico pri Celju.

Griže. Naš župnik Krančič postaja, odkar so začeli »čuki« rogoviliti, vedno slabši. V nedeljo popol dne, ko so se začele večernice, sta se srečala dva fanta pred kaplanijo na cesti in ker se že dolgo nista videla, sta nekoliko postala in govorila. Župnik pa pride iz zakristije in jih hripavo nahruli: »V cerkev ali pa domov!« In to je ponovil še parkrat tako surovo, da bi človek lahko dušnega pastirja s svinjskim zamenjal, če bi ga po tolarju ne poznal. Vendar pa mu ni toliko zameriti, ker je, kakor je bilo po njegovem rdečem in zabuhlem obrazu soditi, po kosilu užival tekočino, katero bi stari latinci ne imenovali »aqua«, in kot tak torej ni vedel, kaj govori. — Svetovali bi mu pa, naj si rajši kakega psa dobi, ker se ne spodobi za božjega namestnika, da s temi kosmatinci konkurira.

Iz Ponikve ob J. ž. 22. t. m. popoldne se je vršil v Podgorškovi gostilni občni zbor C. M. podružnice. Vkljub neugodnemu vremenu je bila udeležba velika. Posetili so veselico zlasti šentjurski Sokoli in pevci. Od domačinov se je udeležila zborovanja zvečine mladina in s tem pokazala, da razumeva namene Ciril-Metodove družbe bolje nego naši stari magnatje. Posebno se je opazilo, da se je naš župan ravno ta popoldan odpeljal v vinograd. Tako je že večkrat napravil, kadar je bila pri nas kaka narodna veselica. Ko bi bil prišel kak nemčurček kozle podirat, bi bil g. župan gotovo navzoč. — Iz poročila odstopivšega odbora posnemamo, da je imela družba v minulem letu nad 200 K dohodkov, kar je za mlado podružnico gotovo lepo. V novi odbor pod predsedstvom g. A. Podgorška so bili izvoljeni večinoma prejšnji odborniki. Pri včerajšnji veselici se je nabralo za družbo 80 K, kateri znesek pa se bo še povišal z udnino, katero so obljubili nekateri že plačati. — Za lep uspeh C. M. podružnice pri nedeljski veselici so si iztekale zasluge gdč. Vošnjakova, Kregarjeva, Anica Mlakarjeva, Rozika Tremeljnova in Mimika Ratajeva. Pohvalno mora se omeniti še vrlih šentjurskih pevcev, ki so razveseljevali s svojim ubranim petjem občinstvo. Od podružnice pa pričakujemo, da priredi letošnje poletje še eno zborovanje in veselico.

Iz celjske okolice. Brezobzirnost vojaštva. Vojska je. V vojni veljajo le vojskine zakoni. Tako smo si mislili, ko smo gledali te dni vojaške vaje na Ostrožnem. Dragonci so jahali čez travnike kakor na jesen po košnji. Ljudje so kleli, pa vojska je vojska! Dragonci se za kletev niso zmenili, dirjali in skakali so čez potoke. Jeden pa — štrbunk — v vodo. Drugi čez zelene, z bujno rastočo travo pokrite travnike naprej. Mimoidoči so opozorili podčastnike, da leži tovariš s konjem vred v potoku in ne more

ven. To je lep škandal! Obrnejo torej konje in hajd zopet nazaj k ponesrečenemu vojaku. Kajti konj je eraričen — za domovino je pa še vedno čas umreti in kmečke trave tudi ni škoda. Tu bi imel g. dr. Benkovič priliko, da bi zagrmel in branil svoje volilce, ne pa, da brani nemškujouče natakariče in psuje narodnjake, kateri so davno prej delali za Slovence, ko še on niti ni platna platna pradajal po Kamniku.

Iz Ljubnega. Tukajšnja prost. požarna bramba si je omislila novi društveni voz, prekrasno društveno zastavo in več drugih potrebnih stvari. Sklenila je, da se bo društvena zastava dne 19. junija slovesno blagoslovila; v to svrhu je razposlala društvenim prijateljem in somišljenikom vabila, naj zabijejo spominske žeblje v drog zastave; povabljeni so se v res nepričakovano obilnem številu odzvali. V kratkem se razpošljejo vabila na slavnost samo, pri kateri se bo bržčas določil sledeči spored: Zvečer 18. jun. po trgu obhod z godbo. V jutro 19. junija budnica. Ob 10. uri sv. maša na prostem. Ob 3. uri popoldne sprejem došlih društev in gostov in odhod na slavnostni prostor (»boršt«). Blagoslovljenje zastave, zabijanje spominskih žebeljev in slavnostni govor. Prosta zabava s plesom. Dne 20. junija ob 7. uri zjutraj izlet v Logarjevo dolino in tam opoldne obed pri Piskerniku. Ob 3. popoldne na Okrešelj, ogled Frischaufovega doma in sploh Savinskih planin. Prijatelji požarnih bramb in turisticke se toraj uljudno vabijo, da se slavnosti v obilnem številu udeležijo.

Iz Gornjegograda. »Frboltar« grajščine g. Antona Bonaventure, zaupnik in prijatelj Berkov, dekana Dovnika in svetnika Grebenca ni videl Halleyevega komete, ker je šel jest ričet in premišljevati 7. božjo zapoved. Da, da Matek, tudi les se ne sme krasti v gozdu svojega bližnjega! Dva dni preje, je bil pa obsojen svetnik Grebenc zaradi razžaljenja časti. Sedaj naj pa še kdo reče, da komet ne prinese nesreče. Našim klerikalcem izrekamo tem potom svoje najglobokejše sožalje!

Kmetijska podružnica žalska priredi v nedeljo dne 29. t. m. dve poučni predavanji in sicer predpoldan ob 8. uri v Št. Pavlu pri Preboldu in popoldan ob 3. uri v Št. Petru v Savinski dolini. Predaval bo dež. pot. učitelj g. Goričan in sicer v šolskih poslopih. Vse ude in druge kmetovalce vabi k obilni udeležbi odbor.

Od Sv. Lenarta nad Laškim. Po noči od 20. na 21. t. m. imeli smo tukaj prvo točo. Padala je v grahovi debelosti; škoda se pozna na sadnem drevju in vinogradih. — V soboto, 4. junija je pri nas po 50. letih zopet birma; vabijo se kramarji, slaščičarji in medicarji.

Brežiški okraj.

b V Rajhenburgu se je včeraj ustanovil »Sokol«.

Iz Brežic. Zadnji čas dobivajo gostilničarji v brežiški okolici terjatve za bolniško blagajno in to ne za natakarije ali natakariče, temveč za njihove sinove in hčere. Nek črnogledi mož je hodil po gostilnah v vsej brežiški okolici in si naročal v presledkih zdaj to, zdaj ono. Slučajno sta bila gostilničar, ali gostilničarka zaposlena, pa mu je donesel naročeno sin ali hčerka: »Aha, ga že imam!« si je mislil ta črnogled in res, čez nekaj časa dobi gostilničar terjatev za bolniško blagajno, češ, da ima natakarije ali natakariče in je obvezan zanje plačevati v bolniško blagajno. Tako se tirja od gostilničarke v Dobovi, za sina in dve hčeri preko 100 K. Slično tudi v Kapelah. Prosimo vas, gospod urednik, jeli upravičeno terjati kaj takega od gostilničarjev? Dosedaj se namreč še ni pripetil enak slučaj, a menda ne obstoji okr. bolniška blagajna še le od letos. Torej bi ne smela več sin ali hčerka pomagati svojim starišem. Po našem mnenju je to velik nesmisel. Poleg tega pa nesramnost, da se pošiljajo samonemške terjatve. Ne moremo se dovolj načuditi, zakaj da slovenski gostilničarji ne vrnejo teh izživajočih terjatev in celo ne zahtevajo natančnega pojasnila. Nemčurska bolniška blagajna bi prišla rada do denarja, p če si ga ne more dobiti na uljudnejši in pravilnejši način, ga tem potom tudi ne bo.

Iz Dobove. Po dolgem času in dreganju se nam je dovolila brzojavna postaja. Kraj, kakor je naš, je živo potreboval take naprave. C. kr. poštna in brzojavna direkcija v Gradcu se ne bo protivila vpeljavi brzojavitelja na tukajšnji pošti in bo prošnjo podpirala pri ministerstvu, ki odloča v teh stvareh. Treba pa izpolniti nekatere pogoje, pod katerimi je pripravljena direkcija vpeljati brzojavni urad. Občine, ki so se podpisale, naj poskrbe brzojavne droge in nekaj malenkosti, kar bo vse skupaj stalo kakih 100 K. To je prav malenkostna vsota za tako važno napravo. Če stori vsaka občina svojo dolžnost, bo stvar naenkrat urejena. Občine se morajo tudi zavezati za 10 let, da nadomeste, če bi se kaj pokvarilo. Podpisalo se je 8 občin, torej pride na vsako približno 15 K. Čujemo, da je občina Veliki Obrež že dolgo tega dovolila 30 K. Torej na noge, skličite seje, da bo prav kmalu vse v redu!

Slovenjegraški okraj.

Iz Šoštanja. Začeli ste se marljivo baviti z razmerami pri tukajšnji sodnji. Evo jednega slučaja, ki tudi kaže, kako se pri tej sodnji ravna z ljudmi. V ne-

ki zadevi zaradi grajskih psov je discipliniral dr. Trtnik pričo, ker mu ni vedela nečesa povedati, na 3 dnevni zapor in je že ukazoval odvedbo. Med tem pa se je spomnil, koga ima pred seboj in je kazen opustil. Zakaj je to neenako postopanje? Občinstvo na hodniku se je glasno čudilo...

Iz Podgorja pri Slovenjgradcu. V noči od 18. do 19. maja je vlomil nekdo v zakristijo naše farne cerkve. Razdril je omrežje v oknu, a ni odnesel drugega ko kos železa od omrežja. Vlovi in tatvine se zadnji čas v slovenjegraški okolici zelo množijo.

Iz šoštanske okolice. Pretekli mesec smo imeli v naši občini občinske volitve. Vkljub velikanski udeležbi so se vršile prav mirno in v odobro so sami odločni možje. Županom je bil zopet enoglasno izvoljen vrl narodnjak Josip Košan. Pod njegovim vodstvom se je občina, v kateri je neumorno deloval, mogočno dvignila in želimo, da bi še nadalje deloval tako uspešno in za procvit naše velike občine, kot do sedaj.

Na Gortini blizu Mute so bile pretekli teden občinske volitve. To obmejno in skoro docela slovensko občino imajo že mnogo let Nemci in nemčurji v oblasti vsled brezbrzičnosti in nezavednosti slovenskega življa. Letos se je prvič čutila precej močna opozicija. Ostal je večinoma prejšnji odbor; le dva mlačna Slovenci sta prišla na novo vanj. Občina za nas še ni popolnoma zgubljena ter se bode dala v nekaterih letih po smotretem delu pridobiti.

Nezgoda na železnici. Posestnik Jakob Sitar iz Št. Janža na Vinski gori je imel opravka pred dnevi na Pragerskem. Plačal je tam nek račun v znesku nad 250 K. Peljal se je na to domu čez Celje. V vlakcu pa je menda zaspal in se je odpeljal mimo kolodvora. Onkraj mosta čez Savinjo je najbrž opazil, da je že mimo Celja in je skočil z vlaka. Padel je z glavo naprej in se je hudo poškodoval. Spravili so ga v celjsko bolnišnico. Na licu mesta je tudi že bila sodnijska komisija. Mož je že v bolnišnici umrl. Bil je zaveden naprednjak. Blag mu opomin!

O zaupnem sestanku Narodne stranke v Velenju vedo klerikalci v »Straži« povedati čudovite stvari; seveda so to prazne domišljije, ki bi naj begale naše ljudi. Mi smo glede klerikalnega pisarjenja popolnoma mirni in hladnokrvni. Dejstvo je, da so klerikalci v državnem in deželnem zboru dokazali svojo popolno nezmožnost in pa tako nedoslednost, da jo obsojajo celo politično nečolani kmetje. **Uspeh klerikalne politike je navzlic velikemu številu klerikalnih mandatov in navzlic veliki moči klerikalizma popolnoma ničev.** To je stvarna podlaga za naš volilni boj. Dejstvo je nadalje, da vlada po celem okraju dobro razpoloženje za volilni boj in klerikalci bodo morali priliti svojemu kipečemu vinu o zmagi precej vode. G. prof. Verstovšek se je povrh tega imel sam priliko prepričati o »navdušenju« za se, je li?

Dr. Verstovšek, klerikalni državnozbornski kandidat. »Slovenec« je sicer že v soboto vedel povedati, da je dr. Verstovšek državnozbornski kandidat v bivšem Ježovnikovem okraju. Vendar pa se je »ljudska volja« oglasila še-le v nedeljo in gg. duhovniki so na shodih v Vuzenici, Slovenjgradcu in Velenju komandirali vernemu ljudstvu, da mora voliti gosp. prof. Verstovška, ki je nedvomno najboljši zagovornik verskih svetinj ljudstva in strokovnjak v kmečkih stanovskih zadevah, da ne kmalu takega. Tudi je s svojim vspešnim in zaslužnim delovanjem v dežel. zboru dokazal, da je bolje, ako ostane glede držav. zbora — doma.

Iz Šmartna ob Paki. Ko je bil Verstovšek pri nas, se je po drugih »govorih« oglašil tudi naš slavni župan Pristošek, med drugim posestnik hleva šoštanske viničarije; stavil je predlog, naj se uradnikom na vsak način plače znižajo in sicer srednje plačanim do 20 gld., boljše plačanim od 30 do 40 gld. in najvišje plačanim do 50 gld. Vidi se, da je mož izredno duhovit, in Avstrija bi bila že na drugem stališču, ko bi bil Pristošek finančni minister. Opozorimo na to duševno veličino našega slavnega c. kr. okr. glavarja Poigerja, naj na višjem mestu priporoča, da bo dobil vsaj zdaj, ko je sprožil tako imenitno idejo, že tako dolgo zaželeni križec. Morda mu k temu pripomore vsaj nekoliko tudi zadnja razdelitev mrve, ki jo je občina dobila, in ki so jo g. župan lepo razdelili med se in svoje sorodnike, ki konje rabijo k večjemu za — vinsko trgovino. Slava »zaslužnemu« županu slava!

Iz Saleške doline. »Popotnik« nam piše: Grede skozi Staro vas proti Velenju začujem naenkrat, da gre naglo za menoj s pijano druhaljo obložen voz. Umaknil sem se naglo v gostilno g. Iv. Senica in sem povprašal, kdo so ti ljudje. Povedali so mi, da so to nemški požarni brambovci iz Šoštanja, kateri so se vračali od pogreba ponesrečenega krojača Patnevaža. Ko so se pripeljali pred Senicovo gostilno, ki ima samo slovenski napis, so začeli prav živinsko heilati, kruliti in vriskati, da so se ljudje čudili nad njihovim početjem. To je torej tista olikana nemška druhal iz Šoštaja, ki še niti nemški ne zna; saj so se ravno isti brambovci, kakor sem slišal od ljudi, ko so se peljali trezni skozi vas — slovenski pogovarjali!

Iz Šmartnega ob Paki. Hmeljarsko društvo v Žalcu je priredilo na prošnjo tukajšnje kmetijske podružnice v nedeljo, dne 22. t. m. pri nas hmeljarski shod. Nad 120 poslušalcev je sledilo z največjo pozornostjo 3 ure trajajočemu, jako za-

nimivemu predavanju žalskega nadučitelja gosp. Ant. Petrička. Ponk se je vršil zlasti o vezi hmelja, o novem škodljivcu, nekem hrošču, ki preti uničiti naša hmeljišča, nadalje o selekcijoniranju, o pravilnem gnojenju te rastline itd. Vodstvo kmetijske podružnice v Šmartnem ob Paki izreka gospodu predavatelju najtoplejo zahvalo za njegov trud.

Ljutomerski okraj.

Iz Bunčan. Redkokedaj imamo kaj novega v naši občini, ali zdaj pa vam moram nekaj naznaniti. Sedaj imamo že v naši občini več »N. L.« kakor »Slov. Gosp.«, sčasoma bode slednji izginil. Dragi čitatelji, skrbite, da bo povsod tako napredoval, kakor pri nas.

Z murskega polja. Velecenjeni g. urednik! Prosim, dovolite nam kotiček v Vašem listu, da razjasnimo širši javnosti razmere, kakoršne so v župniji Sv. Križa na murskem polju pod župnijskim upraviteljem, znanim Weixlom. Kaj si ta velečastiti v svoji klerikalni, prepira in sovraštva željni glavi ne izmisli, to presega že vse meje. Slišal sem, ko sem šel v nedeljo dne 15. t. m. ravno tam mimo, od ljudstva take besede, ki so se tikale župnika, da, če bi isti vedel za to, bi jim že v nedeljo s prižnice grozil z večnim ognjem. Občini Bunčani in Banovci in istotako tudi trg Veržej imajo na župnijskem travniku že na stotine let svojo pot, in jim dozdej ni nikdo branil, da ne bi smeli tam hoditi. V soboto dne 14. t. m. si pa zmislil g. župnik, kot »vzoren kmetovalec«, da treba to pot malo zabraniti; no in kaj stori modra, izšolana glava? Umetna gnojila so predraga, in če jih kupi, ni za grlo nič, hlevski gnoj je zvozil na njivo, kaj torej storiti? Kdor zna pa zna! Ko je torej pregledal svoja gnojlišča in zapazil, da ni nič tam, prišlo mu je na misel, da so še straniščne jame polne; hajd torej, kje je hlapec! Našel ga je hitro in mu naročil, da ima jame izprazniti in zvoziti na to gori omenjeno pot v daljavi kakih 150 m., kar se je tudi zgodilo. Politične oblasti so pred časom prepovedale, da se take reči ne smejo zvoziti na take kraje, ampak tja, kjer ne pridejo v dotiko z ljudmi; tukaj je pa zrak okužen po celi okolici, smrad pa tak, da je groza, a tega ne vidi nikdo. — Pozivljamo politično oblast, posebno g. dr. Varda v Ljutomeru, ki vidi takoj, ako se le kje gnojica razlije, da tudi tukaj pogleda in naredi konec takim nezasišanostim, kakor se je zgodila tukaj že v drugič. Če pa g. Weixl nima drugod prostora za to, bi si pa naj dal zvoziti pod svoje okno v župnišču, ako mu je duh tako vŕeč.

Dr.

Učiteljsko društvo za politični okraj Ljutomer izleti v četrtek, dne 2. junija 1910 v Radince kjer zboruje po sledečem vsposredu: 1. Zapisnik. 2. Dopisi. 3. Podavanje profesorja Lavtarja. 4. Slučajnosti. NB. Odbor je odločil za to zborovanje Radince, ker 1. pride g. prof. Lavtar, ki ima do Radince najugodnejšo zvezo in 2. ker se v Radincih snidejo referenti za revizijo učnih načrtov obeh okrajev. — Zborovanje se začne točno ob 10. uri dopoldne v prostorih g. Rosenbergerja. Odbor se nadeja, da se udeležijo radi predavanja g. profesorja Lavtarja vso učiteljstvo vseh okrajev, torej tudi nečlani. — (Mohorjeva pesmarica I. zvez. se naj prinese s seboj! Pele se bodo pesmi 48, 52, 64. Na svidenje! Odbor.

Iz Ljutomera. Ciril-Metodova podružnica za Ljutomer in okolico ima svoj občni zbor v soboto, dne 28. majnika t. l. v gostilni g. Franca Seršena.

Ptujski okraj.

Ptujski »Štajerc« blebete v svoji prismojenosti nekaj o surovosti, tolovajstvu, pretepu in nasilju Slovencev ter kliče konečno: ptujška okolica se mora od prvaških tolovajev očistiti! — mi pa pravimo, da se mora najprej mesto Ptuj očistiti nemškutarskih tolovajev! Dokler bode v Ptuj nemčurska druhal tolovajsko napadala mirne Slovence, kakor se je to zgodilo dne 13. septembra 1908 ob priliki slavnosti Ciril-Metodove družbe, dokler se bode slovenske kmečke fante v Ptuj zapiralo, ako nosijo slovenske trake in kličejo »živijo«, tako dolgo se pač ni čuditi, ako se slovenski okoličani ne bodo dali na svojih tleh izživati od nemških ptujskih smrkolinov!

Od Sv. Lovrenca na Dravskem polju. Ker pri nas v celi občini živa duša? ne mara za nemškutarskega prismojenega »Štajerca«, pošilja si Linhart sam dopise iz naše občine. Tako si je zadnjič sam skoval dopis iz naše občine, v katerem pravi, da mu ga pišejo kmetje. No, mi bi radi poznali v naši občini kmeta, ki dopisuje budalastemu »Štajercu«. Ni ga pa tudi v celi občini kmeta, ki bi se zavzemal za znanega gorskega nemškutarja Repo. Ako bi bil Repa pri nas tako postopal, kakor je pri zadnji slavnosti na Gori, bi se mu pač bilo še kaj hujšega zgodilo. Kar se pa tiče nas Šentlovenčanov, ki smo Gorski volilci, pa si »Štajerc« naj ne beli glave. Tudi če nismo vsi Plojevi pristaši, gotovo pa je, da »Štajerčeve« nemškutarske bande na Gori ne mara nobeden. Nemškutarske lumparije naših »Štajerčancev« poznamo predobro. Repa in Verdenik nam ne bodeta komandirala nikoli.

Iz Varej in Dravec. Ptujski zakoten listič, glasilo ptujškega velikaša Ornika in pa sedanjega ptujškega okrajnega odbora (izvemši naših vrlih tamošnjih slovenskih zastopnikov) vedno trobi v rog in

hvali na vse pretege gospodarstvo sedajne večine ptujskega okrajnega odbora in njegovega načelnika peka Ornika, češ, ti store vse v prid kmeta, posebno v prid naših ubogih Halož. Veste kaj, gospod urednik, in veš ti, dragi nam »Narodni List« — to je naravnost vnebovpijoča laž! Da, če si kupi kak ptujski kramar seveda s slovenskim denarjem v slovenskih Haložah kak vinograd, potem že skrbijo ptujski »purgarji« za to, da sklene sedajna večina okrajnega zastopa popraviti cesto do tega vinograda, če bi se morala izvršiti ta poprava tudi na škodo drugim posestnikom, ako pa imajo cele občine take vrste ceste, da ni mogoče po njih peljati niti ne praznega voza, ne pomaga tem občinam nobena pritožba na okr. odbor, zakaj (Bog se nas usmili!) v naših občinskih zastopih so skoraj v vsaki občini tudi odborniki, ki prisegajo tudi na modrost peka Ornika in njegovega »Štajerca«. Vsled tega se vsaka taka tudi opravičena tožba na merodajnem mestu (Ornik in kak nemškutarski odbornik si stisneta roke!) prepreči in občinska cesta ostane taka, kakor je bila! V naših krajih imajo svoje vinograde tudi Nemci, ki so zares pravi Nemci, namreč iz Gradca iz Zgornjega Avstrijskega itd. in ki so vseskozi drugačni, kakor ptujski posili Nemci. Mislite, gospod urednik, da se ustrezne njihovim včasih opravičenim željam? Kaj še! Ptujski »purgar« ali pa vsaj ptujski »kramar« mora človek biti in sedajna večina ptujskega okrajnega zastopa razprostre takoj svoje peruti nad njim in ga obvaruje s pomočjo naših občinskih odbornikov »Štajercijancev« vsake neizgode. Evo dokaz za te le naše trditve! Kjer ima Ornik, Stražil, Perko, Slavič itd. svoje gorice v Haložah, tam se popravi vsaka občinska cesta seve pod vplivom sedajne večine okr. zastopa; občinske ceste pa, ki vodi od okrajne ceste preko Varej v Dravce, ni nihče popravljal že celih 13 let ne. Zato pa je tudi v takem stanu, da ni mogoče po njej peljati niti ne praznega voza. Ravno taka je cesta na tako zvani Brukošek. Po njej v breg peljati ni mogoče ničesar, navzdol pa je celo nevarno za živino in za človeka, ker se voz navadno po tej cesti obrne povprek. Seve ni tukaj nikjer v bližini kakega vinograda ptujskih »purgarjev« ali »kramarjev«. V našem kraju je, posebno ako dežuje, mnogo zemeljskih plazov in to baš radi zanemarjenih občinskih cest, na katerih so večkrat mlake, globoke kakor studenci. Ti plazi bi se morali takoj popraviti in mlake odstraniti. Da, da, haložki kraji, haložki plazi, haložki trpini in pa sedajna večina ptujskega okr. zastopa! Pred kratkim je utrgal nekemu posestniku v Tramberku (občina Vareja) zemeljski plaz večji kos posestva in ga odnesel navzdol. Pa človek obrača, »Štajercijanci« pa obrnejo in sicer po svojem! Na opetovano prizadevanje tega posestnika lotil se je zares občinski odbor varejski tega plaza in ga popravil tako, da je s tem popravilom povzročil novi, še večji zemeljski plaz na do tega časa neprizadetem posestvu sosedu dotičnega gospodarja. Toda, gospod urednik, temu ni bil celi odbor varejski kriv, temveč le par odbornikov, njim na čelu oče župan Zemljak, odbornik Hrberšek in odbornik Božičko. To je tista trojica, ki hoče Varejo imeti pod svojim žezlom, to tista trojica, ki prepreči popravljanje imenovanih občinskih cest in to tista trojica, ki dela po svojem, ne da bi vprašala druge odbornike in ki tako — vsi trije možakarji so namreč jako »kūnštne« glave! — še tisto delo, katerega se loti, tako prične in tako izvrši, da bi vsikdar boljše bilo, če bi zares pustila vse pri miru! — Kako pa to? Vsi trije možakarji so vseskozi pristni — »Štajercijanci«. Mi jih obžalujemo, toda naj jim bode tudi pravica! Le eno dejstvo še njih nekoliko opravičuje v očeh ubogih posestnikov v Varejah in v Dravcih in to je: mi vsi vemo, da ti možakarji zares ne vedo, kaj delajo in da je za njih počenjanje dogovoren njih duševni vč, ki pa ima sam prav malo duševnega v sebi, namreč gospod — Schoscheritsch pri Sv. Vidu pri Ptuj. Ta pa je nekak krušni oče »Štajerca«, povrh ud okrajnega zastopa ptujskega in njegove sedajne »sloveče« večine. Gospod urednik! Sedaj pa veste, od kod vse to šim občinskim volilcem. — Več občanov iz Varej in mi mislimo, da se bode počasi zjasnilo tudi na Dravec.

S Podravja nam pišejo: Vsled deževja in taljenja snega v planinah je Drava silno narastla in dela povsod, zlasti na zg. in sp. Dravskem polju občutno škodo. Mislili smo, da prideta med nas gg. poslanci Ozmeč in Meško, da bi jima pokazali učinko deroče reke. Gospoda sta vendar na volilnih shodih kar najslavesnejše obljubila, da bodeta delovala za naš blagor. A sedaj ju ni od nikoder. Ali imata slabo vest? Menda že — ker poslanci »kmečke« (reci farovski) zveze vse obljublja, a nič ne storijo.

Toča v ptujski okolici. Minulo nedeljo je pobila spodnjo ptujsko okolico, tje proti Sv. Marku in Sv. Marjeti toča, ki je napravila na poljih in v vinogradih precej škode.

Od Sv. Janža na Dr. p. Dne 22. t. m. si je ogledal g. drž. posl. dr. Ploj, ki je glede regulacije Drave že mnogo storil, kako škodo povzročuje ta reka posebno sedaj, ko je nenavadno velika.

Na prizadevanje središke C. M. podružnice je sklenila občina trg Središče pristopiti k obrambnemu skladu CMD z enim deležem.

Od Sv. Miklavža pri Ormožu. V mesecu oktobru l. 1908 vršile so se v naši občini občinske volitve; zmagali so takrat z dvetretinsko večino naprednjaki. Klerikalci pod vodstvom kaplana Stuhca so vložili proti volitvam odgovor in c. kr. namestnika je odredila nove volitve za 1. in 2. razred. Te so bile meseca avgusta l. 1909. Z izidom klerikalci zopet niso bili zadovoljni in so zopet rekurirali. Vsled polžev hitrosti naših oblasti se je rekurz vendar rešil za-

četkom maja, a neugodno za klerikalce. Vlada je potrdila volitve. Tako je v našem občinskem odboru osem naprednjakov in štirje klerikalci. C. kr. okr. glavarstvo je potem zaukazalo, da se voli občinski predstojnik in svetovalci. Tozadevna volitev je bila v četrtek, dne 19. maja. Izvoljen je bil dosedanji naš vrli predstojnik g. Alojz Rajh, posestnik v Slančivesi. Skoraj dve leti bojeval se je boj za občino. Vkljub raznim napadom so ostali volilci trdi in volili vedno po svojem lastnem prepričanju. Tudi večina odbornikov se je hrabro držala, ko je poverila čast obč. predstojnika svojemu dosedanjemu večletnemu predstojniku g. Rajhu. Pokazala je, da mu napad klerikalnih listov niso vzeli zaupanja, kojega je užival. Novemu občinskemu odboru z g. predstojnikom na čelu želimo mnogo sreče. Delujte naprej v blagor občine in občanov!

Iz Ivanjkovec. Na mnogostranska vprašanja sosednih društev in slavnega občinstva, kedaj da bomo imeli slovesno blagoslovljanje našega spravišča in orodja, naznanjamo, da nam je to že g. župnik Bratušek na binkoštni ponedeljek ob pol 10. uri dopoldne skozi okno blagoslovil, ne da bi prej o tem načelstvo obvestil. Naprosilo se je g. župnika za blagoslovljanje ob času, katerega bi določil bramben odbor. Načelstvo je dvakrat vprašalo, a župnik ni dal nobenega točnega odgovora in na tozadevno pismo prošnjo z dne 2. t. m. štev. 134. pa se v obče ni odgovorilo. — Prostovoljna požarna bramba Ivanjkovci. Lovro Petovar, načelnik. Šijanec Ludv., podnačelnik in tajnik.

Obesil se je v Zg. Velovleku bl. Ptaja v nedeljo zjutraj pos. Anton Irgl. Baje se mu je zmešalo.

Ormoška čitalnica priredi v prid družbe sv. Cirila in Metoda koncert dne 10. julija t. l. v svojih prostorih. Proizvajali se bodo moški in ženski zbori, deloma s spremljevanjem središkega orkestra. — Bližnja narodna društva se prosijo, da na ta dan opuste lastne prireditve.

Iz Rogatca. Avtomobilna zveza med Rogatcem in Krapino, ki se je letos otvorila, je v dobrem teku. Avtomobili švigajo med svetovno znanimi krapinskimi toplicami in Rogatcem. Ta zveza bode na sloves obih zdravilišč zelo ugodno vplivala.

Od Sv. Miklavža pri Ormožu. Čebelarstva podružnica za ormoški okraj je priredila v nedeljo dne 22. maja pri nas čebelarski shod. Vršil se je pri čebelnjaku g. Martina Zadravca v Slančivesi. Predaval je potovalni učitelj g. Jurančič. G. predavatelj je obširno in nazorno razpravljal o čebelareji v panjih, o razširjanju prostora v istih, o rojenju itd. Pokazal nam je, kako je treba pripraviti panje za nove roje in delati na to, da bodo ljudstva v panjih močna in prinašala dosti dobička. Za svoje predavanje bili so mu poslušalci prav hvaležni. Zahvalil se mu je predsednik podružnice g. učitelj Serajnik iz Ormoža. Omenil je, koliko zaslug si je g. Jurančič že pridobil za čebelarstvo na Spodnjem Štajerskem v obče, pa tudi v našem okraju. Dasi ima kot kmetovalec doma dosti dela, vendar ne mine nedelja, da ne bi predaval na kakem čebelarskem shodu v tem ali onem kraju. Te zasluge je znala ceniti tudi ormoška podružnica, ki ga je na svojem občnem zboru imenovala svojim častnim članom. V znak podelitve častnega članstva izročil je na to g. Serajnik gospodu Jurančiču krasno izdelano diplomu. V lepih besedah se je g. Jurančič zahvalil za podeljeno mu čast ter nas navduševal za čebelarejo, ki se pri nas že lepo razcvita. Bil je res lep čebelarski dan! Le škoda, da je slabo vreme zadržalo mnogo čebelarjev. G. Jurančiču pa izrekamo tem potom še enkrat svojo srčno zahvalo!

Od Sv. Bolfenka pri Središču. Na binkoštno nedeljo dne 15. t. m. so pri Sv. Bolfenku pri Središču položili k večnemu počitku blago, slovensko ženo Heleno Puklavc, posestnico na Vitanu. Pokojnica je bila mati vlezaslužnega strokovnjaka v vinorejstvu, deželnega vinorejskega pristava gosp. Antona Puklavca. Bila je vzor slovenske gospodinje, izvrstna odgojiteljica svojih otrok, ki je kljub temu, da je postala vdova v mladih letih, vodila svojo obširno kmetijo tako spretno in umno, da se ista prišteva med prve daleč na okrog. Puklavčeva hiša slovi že od starih časov zaradi svoje gostoljubnosti in darežljivosti napram siromakom. — Sočutje vsled izgube, ki je zadela spoštovano rodbino, posebno še sina, katerega je vezala na drago mater gniljiva ljubezen, je splošno. Žalujemo ostalim naj bo to v tolažbo, da jo bomo vsi, ki smo poznali to izvanredno in požrtvovalno ženo, ohranili v blagem spominu. Domačini in tuji so ji skazali v največjem številu, bilo je nad 500 oseb, zadnjo čast in jo spremili na kraj večnega počitka. Bodi ji zemljica lahka!

Iz Ptuja. Zadnji »Štajerc« vpije in kriči o tolovajskem napadu, ki bi se naj bil izvršil v nedeljo 19. tm. v Bračičevi gostilni v Novivasi pri Ptuj. Na nemčurske ptujske turnarje, ki so prišli z izleta od Sv. Urbana. Ni bil naš namen o tej stvari pisati po časnikih, ker vemo, da raznim sodnijskim uradnikom, ki so bili na nemški strani pri tem takozvanem napadu udeleženi, ni ljubo, če pride stvar v javnost. Ako pa ti gospodje niso mogli uplivati na »Štajerca«, da bi o celi stvari ne širokoustil in lagal, je naša dolžnost, da jo brezobzirno pojasnimo. Na binkoštno nedeljo torej so napravili razni ptujski smrkolini pod vodstvom c. kr. sodnega nadoficijala, zagrizenega nemškutarja Kersche-ta izlet k Sv. Urbanu, seveda k tamšnjemu štajercijanskemu gostilničarju. Naši gostilničarji nimajo od takih izletov nikakega dobička in želijo, da bi ti nemškutarski petelinčki ostali lepo doma. Dobiček imajo k večjemu kake štajercijanske

gostilne, ako jim turnarji s ceho ne popihajo. Toliko omenimo na opazko kričavega »Štajerca«, ki piše o velikanskem dobičku, katerega donajajo turnarski izleti kmetiskim gostilnam. Ko so se turnarski pobalini, seveda uslužbenci raznih nemškutarskih trgovin v Ptuj, katere hočemo še enkrat ljudem priporočati, napili nekoliko korajže, so že pri Sv. Urbanu začeli s hajlanjem izzivati potrpežljivo slovensko ljudstvo. Ko so se domov gredoč bližali Bračičevi gostilni, so zagnali huronsko vpitje, peli, prav, rjoveli so Wacht am Rhein; Kersche je bil v njih družbi in jim je pomagal. Pri kapelici blizu Bračičeve gostine so fantje in dekleta opravljali ravno svojo majnikovo pobožnost. Nekdo izmed teh fantov je najpoprej mirno posvaril nemčurske divjake, naj ne izzivajo s svojo izdajalsko pesmijo. Turnarji so pa kar planili s palicami po tem fantu. Mislili so seveda, da se pusti mirni Slovenec tudi pobiti, ako se zljubi tako kakemu ptujskemu predrznežu. Toda kakor so naši zavedni Rogozničani pognali c. kr. sodnika Teltschik-a, ki je mislil, da bode smel neovirano tu vganjati svoje svinjarije, tako so napodili tudi sodnega oficijala, ki je prišel v Rogoznico rogovilit. Treba je bilo le par krepkih zaušnic prisoliti po vrsti vsem turnarčkom, najpoprej seveda njih komandantu Kerschetu in Gspaltu in ceka hrabra turnarska četa se je razpršila na vse strani. Na bojišču so ostali le njih klobuki in palice, s katerimi so hoteli turnarji udrihati po sloven. fantih, ki so pa svojo ulogo vedeli takoj spremeniti. Laž je, da bi bili slovenski fantje koga pobili s poleni, koli ali kamenjem. Branili so se le s prosto pestjo in to je zadostovalo. Vprašajte samo g. Kerscheta, ali ni dovolj trda že slovenska pest. Poškodovan ni bil nihče, celo Kersche se še ni dal zdravniško preiskati. Nesramna laž je tudi, da bi bila Bračičeva krčma zbirališče hujskačev in da človek mimo te krčme ne pride, ne da bi ga kak lopov ne opsoval ali dejansko napadel. V Bračičevo gostilno zahajajo tudi pošteni Nemci in ti so sami ogorčeni obsojali izzivajoče in predrzno obnašanje nemčurskih Ptujčanov v slovenski okolici. Naše ljudstvo je mirno in še preveč prizanaša nemčurskim razgrajajem. Vendar si pa naj čedna družba v Ptuj enkrat za vselej zapomni, da tudi nas potrpežljivost mine in da se ne damo izzivati. Klic po orožnikih na kmetško ljudstvo je nepotreben. Orožništvo že ve, kaj je njega dolžnost in opravlja vsikdar tudi brez Ornigovega posredovanja vestno svojo službo. Za to pa tudi ne dvomimo, da bo orožništvo prišlo v enakih slučajih nemčurske ptujske izzivače in če je med njimi sodni uradnik, ne pa kmetiskih fantov, ki se proti napadom branijo. Ako »Štajercu« to pojasnilo še ne zadostuje, smo pripravljeni prihodnjič prinesiti mu še več zanimivih podatkov.

Mariborski okraj.

Odlikovana orožnika. Zaradi pogumne rešitve nekega človeka iz ognja sta bila pohvaljena in obdarjena orožnika Mülleret in Groblaher v Slivnici pod Mariborom.

Od Marije Snežne na Velki. Kočar Ferk je dne 12. t. m. streljal s staro puško na vrano, ki mu je odnesla pišče. Pri tem se je puška, ki je bila močno zarjavela, razletela in je Ferku desno roko tako razmesarila, da so mu jo morali v radgonski bolnišnici odrezati.

Iz Pobrežja pri Mariboru. V četrtek, dne 19. t. m. popoldne je padla 30 letna delavkinja Ivanka Kodrič iz Pobrežja štev. 62 s svinjskega hleva na tla, in si je pri tem na nekem ostrem kolu predrla trebuh do črev. Težko ranjeno so odpeljali v bolnišnico.

Od Sv. Jakoba v Slov. Gor. Hudo točo smo imeli v nedeljo dne 22. t. m. ob 2. uri popoldne v naši župniji; oklestila je grozno vse kulture, posebno pa v občinah Kušernik, Flekušek, Slatenik, Drankovec in Spodnji Jakobski dol. Še drugi dan je lahko našel vsakdo velike kupe toče.

V Račah otvorijo s 1. septembrom 1910 državne hleve za odgajanje žrebet.

Kačo ima v ustih. Neko 43 letno Marijo Ofi iz Selnice ob Dravi so spravili v opazovalnico za umobolne v Gradec, ker je blodila po Koroški cesti v Mariboru in trdila, da ima kačo v ustih, katero so ji prišli.

Velik požar v Hočah. Dne 7. maja popoldne ob pol 4. uri je začelo goreti v listniku posestnika Ludvika Rečnika; njegov petletni sinček je zakuril z vžigalicami. Ogenj se je razširil po bliskovo na sosednja poslopja. Rečnikov sinček je v listju zgorel. Zgorelo je skupaj 10 objektov. Škoda je velika. Poleg Rečnikovega sinčka sta se ponesrečila še dva druga ter so ju z rešilnim vozom prepeljali v mariborsko bolnišnico. Vsi posestniki so bili zavarovani.

Denar nezakonskega otroka poneveril. Mariborsko okrožno sodišče je obsodilo 17. t. m. 60 letnega vpokojenega adjunkta J. ž. Jožefa Zelenka na 5 mesečno ječo, ker je poneveril in porabil 320 K od denarja nekega nezakonskega otroka, kateremu je bil jerob. Zelenko se je izgovarjal, da je bil v sili; k obravnavi ni došel.

Gospodarski paberki.

Pridelovanje in razpečavanje mleka na Slovenskem.

Mlekarstvo se je v zadnjih letih na Slovenskem začelo krepko razvijati. To je gotovo dobro znamenje, da nočemo zaostajati za drugimi narodi, ki se že desetletja z najboljšimi uspehi pečajo s to veljavno panogo kmetijstva.

Mala mesta in trge zalagajo z mlekom, maslom in drugimi mlečnimi izdelki v bližini bivajoči kmetje, ki spravljajo pridelke bodisi na trg, bodisi meščanom in tržanom v hiše, navadno na mesečni »konto«. Da se velikih mest ne more zalagati samo iz bližnjih krajev, kaže dejstvo, da samo Dunaj potrebuje za svoje prebivalstvo dnevno krog 3 milijone litrov mleka. Da tudi kmetje, ki so oddaljeni od mest in železnic, morejo svoje mlečne pridelke spraviti v denar, se združijo v svojih krajih v gospodarska društva, največkrat pa v mlekarne zadruge. — Po drugih državah, n. pr. na Danskem, v Švici in na Nemškem je mlekarstvo na zadrugi podlagi zelo daleč pred nami, dasi lahko tozadevno tudi v naši državi že kažemo na lepe uspehe. Pri nas na Slovenskem imamo v raznih krajih mlekarne zadruge, ki se pečajo z izdelovanjem surovega masla in sira ali pa tudi sveže mleko pošiljajo v daljna in bližnja mesta. Z zadovoljstvom opazujemo, da te prekorniste kmečke naprave vrlo napredujejo, dasi se jim ponekod kmet mnogokrat z nezaupanjem približuje. Vzrok temu je pač, ker med slovenskim ljudstvom še ni razširjena zadruga misel in ker je ljudstvo vsled v zadnjih letih se ponavljajočih polomov v duhovniških konzumnih društvih splašeno.

Nekaj besed o mlekarjih zadrugah! Jasno je, da si zadruga ne more na prvi hip preskrbeti poslopja in vseh strojev, potrebnih za pasteriziranje, prekuhanje in hlajenje mleka, predno ga odpošlje v oddaljena mesta. Zato ima dostikrat v poletnem času velike sitnosti in škode s sirjenjem in kisanjem mleka. Zgodi se tudi, da je mleko, katero prinese ali pošlje zadrugnik v mlekarstvo, po eno uro oddaljeni poti že skisano, ne da bi si gospodar ali gospodinja mogla raztolmačiti vzrok pokvarjenju mleka in pride vsled tega večkrat med voditelji mlekarne in med zadrugniki do nesporazumljenja in celo do preprirov. Poglejmo pa si to belo tekočino, mleko imenovano. nekoliko bližje in v 1 tednu v tako množino, da moramo to število pisati z 51 mesti. Ni čudo, če se mleko kisa in siri, če v njem kar mrgoli. Da pa se prepreči množenje teh glivic, je treba mleko ohladiti pod 15 stopinj, ker se pri taki temperaturi nahajajo v nekakem spalnem nedelujočem stanju. Zato je velike važnosti, da se mleko koj po molžnji ohladi ter tako razmnoževanje glivic zmanjša. Ako pa hočemo mleko očistiti in bakterije umoriti, ga moramo razgreti nad 70 stopinj. Kakor je pri vseh drugih živalih več plemen, tako je tudi pri najmanjših živalicah nekaj plemen tako trdoglavih, da se dajo šele pri vročini 110 stopinj umoriti.

Ker nam od vseh strani preti nevidni sovražnik za mleko, se moramo tudi postaviti v bran in sicer z mečem »snage in reda«. Najboljši pogoj za razširjenje glivic je nesnaga, ki pride: 1.) od osebe, ki molze, 2.) od krave, 3.) od hleva, 4.) od nesnažne posode in zraka. Neobhodno potrebno je: 1.) da so osebe, ki molzejo ter vsakdo, ki pride z mlekom v dotiko, zdrave in snažne na telesu in obleki. Bolan človek lahko z mlekom prenese kal bolezni. 2.) Krava naj bo vedno snažna in naj ima dobro stajo, da ne pride pri molži v mleko dlaka, prah, muhe, deli gnoja in odpadkov, kraste, nastelja in krma. Z vsemi imenovanimi tvarinami se занesejo v mleko najbolj škodljive bakterije. Posebne važnosti je snaga vime in okolice. Hlev bodi vedno snažen in zračen; tik pred molžo ali med molžo se naj ne krmi. Krava se naj pred molžo z ležišča nažene, da se blato in dlaka v mleko ne naprši. Od vsake krave se naj mleko posebej iz hleva takoj odstrani. Posoda za mleko se naj po vsaki rabi z vrelo vodo dobro osnaži, da se umorijo vse škodljive glivice.

Posvetimo se z večjo skrbjo in zanimanjem mlekarstvu in zadrugi. Od tega je odvisen dober razvoj živinoreje ter kmečkega blagostanja. Ne samo za tiste, ki nosijo mleko v mlekarstvo, ampak tudi za one, ki ga porabijo doma, je važno, da se pridelava dosti snažnega in zdravega mleka, ker uživa ga rado staro in mlado, kmet in gospod. Friedland na Češkem, na binkoštni ponedeljek 1910. Andrej Oset.

Žveplanje trt. O tem delu se je že mnogo pisalo po časopisu, žal pa, da nekateri naši vinogradniki kljub temu še vedno nepravilno žveplajo. Žveplati je treba v prvo, ko je razvila trta 4—6 listov. Popolnoma posuti trto z žveplom, kakor delajo nekateri, ni dobro, ker ožge lahko to žveplo trti nežno mladje. Žveplati je torej tudi v prvi le toliko, da se pozna na listu žveplen prah. To delo je opravljati le ob lepem gorkem vremenu, najboljši zjutraj, ko se je posušila rosa. S prvim in drugim žveplanjem, ki se vrši malo pred cvetom na isti način, hočemo zabraniti razvoj bolezni, s tretjim ali četrtim pa, ki se ga opravlja v juliju, avgustu ali septembru, se bolezen zatira. Vsekako je boljše pa, da se bolezen izognemo, nego da jo moramo zatirati, ko je naredila že škodo. Zato naj nikdo naših vinogradnikov ne odlašaj z žveplanjem. Oidium ni napravil pri nas zadnja leta mnogo škode, Bog ve, ali ne nastopi letos ta bolezen bolj močno!

Obiranje trtnega mladja. Na cepljenih trtah je to delo še bolj važno, nego je bilo prej čase na domačih. Cepljena trta poganja namreč mnogo več

divjih nepotrebnih pogankov, od katerih so posebno oni, ki se nahajajo na podlagi, škodljivi. Zato je treba koj, ko je pognala trta 5 do 10 cm na dolgo, odtrgati vse ono mladje, ki se nahaja na podlagi in tudi na cepljenem starem lesu. To poslednje navadno nima zaroda, če ga pa ima, je ta slabo razvit in se dostikrat izgubi. Šele potem, ko se pozna na mladju, katero je rodno in katero ni, se vrši drugo obiranje, ali kakor mu pravimo, mandanje. Pri tem se navadno odstrani vse ono mladje, ki ni pokazalo zaroda, razun v slučaju, da bi služilo za les v prihodnjem letu.

Slovenci v tujini.

Iz Gradea. V nedeljo 8. t. se je vršila tombola v društvenih prostorih »Domovine« (Stiger-gasse št. 2). Pokazali smo, da še društvo zmiraj napreduje. Bilo je toliko ljudstva, da je bil zadnji kotiček napolnjen. Po tomboli smo skupno odšli na zabavni večer, katerega so Čehi priredili. Igrali so novo izvežbani tamburaši iz društva »Domovina« ter želi burno ploskanje. Vsa čast in hvala gre g. tamburaškemu vodji, da je v tem kratkem času podučevanja dosegel take uspehe. Prireditve se od slovenskega razumnštva nihče ni udeležil. Naj bi si od bratov Čehov vzgled vzelo, kako češki delavci in gospodje skupaj sedijo pri eni mizi, Slov. razumnštvo (inteligenca) in Hrvatje si pač lahko roke podajo. Naj se priredi od naše ali češke strani kakšnakoli zabava, skoro nobenega ni blizu.

Iz Gradea. Z zanimanjem sem v št. 19. »Nar. Lista« čital članek o Slovencih, ki prebivajo po Zgornjem Štajerskem. Videl sem, da so g. dopisniku graške razmere dobro znane. Vendar bi ga rad nekoliko izpopolnil. Podpo. no društvo danes nima nobenega vpliva na delavstvo, to se vidi pri »Domovini«. Pač pa bi bilo dobro, ako bi s »Narodno delavsko organizacijo« začeli, ker s tem bi imeli mogoče več uspeha. Gospodu dopisniku svetujem, naj deluje po načrtani poti in naj širi slov. časopisje, ker to je temeljni kamen napredka. Če enkrat ljudstvo čita, potem se tudi da lažje organizirati. Nadalje tudi zagotovim, da se bodejo koraki naredili od strani »Domovine«, da se bo začelo z »Narodno delavsko organizacijo«. Govorilo se je že tudi, da se bo v Celju enako osnovalo, pa dozdej se še stvar ni uresničila. Ker je v vsakem večjem kraju na Zgornjem Štajerskem na stotine Slovencev, bode gotovo v vsakem mestu med temi Slovenci eden ali več zavednih in ti bi se naj potrudili, da se kolikor mogoče slovensko časopisje razširi. Štajerskim rojakom se naj »Narodni List« ponuja, kranjskim pa »Slov. Dom«. In vsak tak agitator se naj v časopisih oglasi, ker potem se bomo spoznali in bomo tudi veliko lažje delovali. Rojaki, kličem vam: na delo!

Priprost delavec.

Razne novosti.

Jetnišnica je zgorela v Alabami v Ameriki in z njo 36 jetnikov. Ogenj je zanetil eden jetnikov.

Velik požar v Petrogradu. V noči 18. t. m. je v nevskem delu Petrograda izbruhnil požar, ki je uničil 20 delavskih hiš. 500 ljudi je brez strehe.

Miljonarka — detomorilka. 23-letna milijonarka Marija Santi v Bologni je imela razmerje z nekim šoferjem, ki ni ostalo brez posledic. Ko se je rodilo dete, ga je mati zadavila, a sodišče jo je oprostilo, češ da je storila dejanje v zmotenju misli. Sedaj je baje babnica dobila vse polno ženskih ponudb iz »najboljših krogov«.

Devetleten morilec. V Kromargenu na Nemškem je ustrelil devet let stari učenec Fratzke 13 letno Elizabeto Ahon s samokresom v pljuča. Potem se je hotel še sam usmrtiti, a se je le težko ranil.

2 miliona na cesti. V Moorflethu pri Hamburgu sta dva moža našla na cesti listino, v kateri je bilo državnih zadolžnic in drugih vrednostnih papirjev v znesku 2 miliona kron. Zgubil je listino najbrže kak avtomobilist, ki se še pa ni javil.

Poslano.*

Pojasnilo tistemu časnikarskemu mazaču, kateri piše v »Narod. Dnevniku«, v »Narod. Listu« in v »Straži« o občinskih volitvah v Ljutomeru ter omenja: le malo je bilo strahopetnežev, ki so jo popihali ta dan iz Ljutomera, da jim ni trebalo na volišče. Kaj ko bi jo sedaj mi tako pobrisali mimo njih trgovin?

Gospodeki, poznamo Vas že dolga leta, tudi vašo neozdravljivo bolezen; vse čase poslušamo vaše čivkanje: »Svoji k svojim« in »svoji za svoje«, tega gesla pa se držite samo tam, kjer se gre gratis za vašo grla, vaš želodec, žep in v podporo našim nasprotnikom. Taki velikoustni bahači nas najdejo samo takrat, kedar fehtajo. Zato bi jim kazalo tudi takrat mimo pobrisati.

Gospodeki, oprostite, da sem tokrat brez dovoljenja »popihal«, pri prihodnjih volitvah, ako bodem imel dovolj časa, predložil bodem pismeno kolekovano prošnjo.

Viljem Schneider.

Ljutomer, 24. maja 1910.

* Za vsebino tega ne prevzame uredništvo nobene odgovornosti.

Listnica uredništva.

Chicago: Kakor vidite, imamo danes o repatici en članek, ki smo ga imeli pripravljenega že predno je prišel Vaš. Iskreno nas veseli vaše zanimanje za naš list in pa za taka velika prirodna vprašanja. Prosimo Vas, da nam o priliki kaj drugo napišete, osobito bi nas veselilo, če bi nam tuintam poročali, kako živijo naši rojaki v Ameriki. Iskren pozdrav! — **Friedland:** Zadnjič ni več šlo. Hvala! Pošlji še večkrat kaj! Tukaj po starem. Bliža se burja v Ježovnikovem okraju. Kdaj že prideš? Zdravo! — **Dobova:** Kar je brez podpisa, mora v koš. Če še kaj pošljete, se podpisite, saj ostane vaše ime uredniška tajnost! — **Vareja:** Iskrena hvala! Prosimo še večkrat! Zdravi! — **Sv. Štefan p. Š.:** Ono o cerkvenih pevcih ni mogoče priobčiti, ker je razžaljeno in tožljivo! Kaj družega! — **Grize:** Velja isto glede dopisa o K. G. p. d. K. Zdravi!

297 — 10

Šubičeva slika

Franceta Prešerna

ter Groharjev

∴ Primož Trubar ∴

v okvirju ali brez okvirja se dobita v Zvezni trgovini v Celju. Velika zaloga najrazličnejših svetlih in modernih slik. Portreti slavnih pisateljev, muzikov itd. Ceniki na zahtevo franko.

Veletrgovina z železnino

„MERKUR“

Postrežba točna.

PETER MAJDIČ

Celje.

Cene nizke.

se priporoča za nabavo vsakovrstne železnine, stavbenih nosilcev, portlandskega in roman cementa, strešne lepenke, žičnih mrež, kovanih in žičnih ograj vsakovrstne izpeljave, vseh potrebčin za vodovode in vodnjake, različnih okovov in orodja za vsako obrt.

Nadalje priporoča vsakovrstne gospodarske stroje, kakor: vitelje, mlatilnice, škropilnice za vinograde itd.

259 14—13

Med 50 recepti

boš gotovo našla marsikatero, po katerih bodo Pekatele tebi in tvojcem izborna dišale. Naroči si kuharsko knjigo pri Prvi kranjski tovarni testenin v Il. Bistrici. 155 42-12

Loterijske številke.

Trst. dne 21. maja 1910: 78, 29, 30, 87, 88.
Linc. „ „ „ 37, 38, 7, 8, 9.

Prodajam 80 hl dobrega starega vina

iz leta 1908 po nizki ceni. — Štefan Mikša v Gjurmancu, p. Krapina na Hrv. 146 1

Najboljši češki nakupni vir.

Ceno posteljno perje:

1 kg sivoga, dobrega, puljenega 2 K. boljsega 2 K 40 h; prima polbelega 2 K 80 h; belega 4 K; belega, pubastega 5 K 10 h; 1 kg velefinoga, snežnobelega, puljenega 6 K 40 h; 8 K; 1 kg puha sivoga 6 K; 7 K; belega, finoga 10 K. najfinjši drsni puh 12 K. — Kdor vzame 5 kg. dobi franko.

Zgotovljene postelje

iz gostonitega idečega, moorega, belega ali rumenega nankinga, pernica, 180 cm dolga, 116 cm široka, z 2 zglavniki, vsak 80 cm dolg, 58 cm širok, napoljen z novim, sivim, jako stanovitnim puhastim posteljnim perjem 16 K; napol puh 26 K; puh 24 K; same pernice po 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglavniki 2 K, 3 K 50 h, 4 K. Razpošiljanje po povzetju od 12 K naprej franko. Dovoljevo je vzeti nazaj ali zamenjati franko. Za neugajoče se povrne denar. — Cenovnik zastoj in franko. 59 25-18

S. Benisch, Deschenitz, šte. 199, Šumava, Češko.

Želodec

kot posredovalec živeža je vzdrževalec človeškega organizma. — Zategadelj naj se podpira njegova funkcija kot prebavnega in čistilnega organa.

Domače sredstvo, ki je napravljeno iz izbrano najboljših in učinkujočih zdravilnih zelišč, sredstvo, ki vzbuja tek in pospešuje prebavo, sredstvo, ki lahno odvaža in odstranjuje posledice nezmenosti, napačne diete, prehlada, posledice sedenja in zapečenosti kakor gorečico, napetost, preobilo tvoritev kiselin in krčevito boleost, sredstvo, ki vse to ublaži ali pa odstrani, je „Dr. Rosa-Balzam za želodec“ iz lekarn B. Fragnerja v Pragi.

Svarilo! Vsi deli za voja nosijo postavno določeni varstveni znak.

GLAVNA ZALOGA: lekarna B. Fragnerja, c. kr. dvornega dobavitelja „pri črnem orlu“, Praga, Malá strana 203, vogel Nerudove ulice.

Pošilja se vsak dan

1 cela steklenica K 2.—, pol steklenice K 1.—. Po pošti, če se pošlje naprej K 1 50, se pošlje mala steklenica, za K 2 80 se pošlje velika steklenica, za K 4 70 dve veliki steklenici, za K 8.— štiri velike, za K 22.— štirinajst velikih steklenic franko na vse postaje avstro-ogrsko monarhije.

Zaloga v lekarnah Avstro-ogrsko.

Najboljše se dobi le pri nas!

Zelo ugoden nakup 145 15-1 40 metrov ostankov.

Cefir, voile, flanele in drugo pralno blago, zelo lepo, sortirano, v dolgoti 1—8 m razpošilja po poštne povzetju za 18 kron franko dobroznana razpošiljalnica

V. J. Havlíček a bratr v Podebradech (Češko.) Od ostankov se vzorci ne razpošiljajo. — Vzorci modnega blaga in manufakture z nizkimi cenami razpošiljamo franko.

Mlinarskega učenca

ki ima veselje do mlinarskega dela, sprejme proti mesečni plači

Karl Zupanc, valjni mlin, Sevnica. 147 1

Zahvala.

Povodom izgube svojega preljubega soproga, gospoda

Mat. Dedič-a nadučitelja v p.

mi je došlo iz vseh krogov: častitih tovarišev, prijateljev in znancev predragega pokojnika toliko izrazov sožalja, da mi je nemogoče se vsakemu posebej zadostno zahvaliti. Blagovolite torej tem potom sprejeti mojo najiskrenejšo zahvalo.

Posebno zahvalo sem dolžna izreči čast. duhovščini, slav. učiteljskemu in uradniškemu zboru iz Gornjegrajskega okraja ter cenjenim pevcem za krasne žalostinke, ki so jih zapeli doma in ob grobu, dalje za gniljive govore nadučitelju g. Jos. Bizjaku pred hišo žalosti, župniku č. g. Gregor Potokarju v cerkvi ter učitelju g. Ign. Šijancu in trgovcu g. Peter Ručigaju ob grobu. Nadaj se iskreno zahvaljujem slav. požarnim brambam Bočna, Gornjigrad, Ljubno, Sv. Francišek, Rečica in Šmartno, ki so se polnoštevilno udeležile sprevoda. Najlepša tudi zahvala prijateljem dragega pokojnika nadučitelja g. Fr. Kocbeku, g. Iv. Burdianu in učitelju g. Branko Zemljiču ter gg. Ivan Purnat, Anton Tevž in Feliks Trepel, ki so umrlemu lajšali trpljenje. Prisrčno se zahvaljujem tudi onim, ki so blagovolili pokloniti krasne vence, oziroma so namesto vencev naklonili primerno svoto dobrodelnosti in končno vsem, ki so spremljali blagega pokojnika k zadnjemu počitku.

Bočna pri Gornjemgradu, dne 21. maja 1910.

Antoniya Dedič, nadučiteljeva vdova.

144

Iv. Jax & sin, Ljubljana Dunajska cesta šte. 17

336 52-1

Priporočata svojo bogato zalogo

šivalnih strojev
za rodbino in obrt.

Pisalni stroji „Adler“.
Vozna kolesa.

Ceniki zastoj in franko.

Pluge, brane,

peronospora - brizgalnice in vse poljedelske stroje, žične mreže in umetna gnojila priporoča po najnižjih cenah

trgovina z železnino „Merkur“, P. Majdič, Celje.

Pošne hran. račun št. 54.366.

— Telefon št. 48. —

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno nalaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

„LASTNI DOM“

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

Uradije se vsak dan razdu nedelj in praznikov od 8.—12. ure

*** dopoldne. ***

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagatelj tako da dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednot, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun ***** glavnice in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokih *****

pet od sto (5%)

Na prodaj

je zemljišče, tričetrt ure od Maribora, v kat. občini Vodole, občina Karčevina, v obsegu 17 oralov, 2 orala vinograda z ameriškimi nasadom, 2 orala hoste, njive, travniki in lep sadonosnik, hiša z gospodarskim poslopjem, živina in vse potrebno. Ponudbe na **Josipa Sernec**, posest. sin, Gradiška p. Pesnica. 116

Širite „Narodni List!“

Za 10% ceneje

oddamo od danes naprej vsakovrstne **gramofone, eufone** in **plošče**; zahtevajte cenike. — Istotam se dobi najboljši pomnoževalni aparat „**levograf**“ za 20% znižano ceno kakor doslej. Slavna društva se opozarjajo posebno na to ugodnost. — **Zinauer & Co., Sv. Jakob v Slov. Gor.** 105 1

Ogromno

denarja si prihranite, ako takoj naročite cajnaste ostanke za ženske obleke 20 m po K 8.—, K 10.— in K 12.— iz narodne veletrgovske hiše

R. Stermecki, Celje.

Kdor je osivel, izgleda star.

Izvrstna zajamčeno neškodljiva sredstva za barvanje las so:

1. Vitkov „**Vedno mlad**“ plavo, rjavo, in črno barvilo. Pobarva takoj in trajno. Ena škatlja štiri krole.
2. Vitkov „**Nucin**“, stekleničica eno krole.

Ta sredstva za barvanje las so se jako dobro izkazala v tisoč slučajih. Edino pristna iz kem. laboratorija

Fr. Vitek & Co., Praga II.

Zahtevajte samo Vitkove preparate, vse druge zavrnite!

Lekarnarja A. Thierryja balzam

(obl. varovano.)

Edino pristen z nuno kot varstveno znamko.

Največjega učinka proti želodčnemu krču, napenjanju, zaslezenju, motenju prebave, kašlju, prsnim in pljučnim boleznim, hripavosti. Izredno rane čisteče, bolečine tolažeče. 12 malih ali 6 dvojnatih ali ena velika specialna steklenica K 5.—.

Lekarnarja A. Thierryja centifolijsko mazilo

zanesljivega učinka za otekline, rane, ranitve, še tako stara vnetja. 2 škatlici K 3'60. Naslov: **Lekarna pri angelu varhu**

A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu.

Dobiva se v skoro vseh lekarnah.

315 18-2

Rafael Salmič

trgovina z urami in zlatnino v „**Narodnem domu**“ v Celju.

Velika izber **novosti**, zlatih in srebrnih verižic, priveskov, dolgih zaponk, zapestnic, uhanov, prstanov, gospodskih in damskih ur, nastavkov, jedilnih sprav, predmetov v novem srebru, optičnih predmetov i. t. d. Naročite cenike. Postrežba točna in solidna.

Darujte dr. sv. Cirila in Metoda!

Nagrobne vence

v raznih velikostih in cenah s trakovi in brez trakov ima v zalogi

Zvezna trgovina v Celju.

Naročila se izvršujejo z obratno pošto. — Brzjavni naslov:

Zvezna trgovina, Celje.

Vinko Kukovec

stavbeni podjetnik in tesarski mojster,
lastnik parne žage na Lavi pri Celju
== prevzame vsakovrstna ==

61 50-18

stavbena zlasti tesarska dela.